

วารสาร

ตาข่าย

ภายใต้มูลนิธิกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

“พีพี”

พีรณัฐ พักทองอยู่

เยาวชนไทยรองแชมป์โลก

กีฬาวอลเลย์บอล

รู้จัก “ชัชชอร โมกศรี”

ผู้เล่นทรงคุณค่าจาก

กีฬาวอลเลย์บอลหญิงชิงแชมป์เอเชีย

2023

แชมป์โลกแบดมินตัน

ชาวไทย คนที่

“วิว” ฤกษ์วิทย์ วิทิตตานต์

4

ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๓
ตุลาคม ๒๕๖๖

บทบรรณาธิการ

วารสาร “ตาสว่าง” ฉบับนี้เป็นฉบับประจำเดือนตุลาคม ซึ่งเป็นเดือนแรกของไตรมาสสุดท้ายก่อนสิ้นปีพุทธศักราช 2566 เช่นเดียวกับทุกปีที่ผ่านมา เดือนตุลาคมคือเดือนที่ปวงชนชาวไทยน้อมรำลึกถึงเหตุการณ์สำคัญหลายเหตุการณ์ที่ยังคงดำรงอยู่ในความทรงจำเสมอมา ซึ่งกองบรรณาธิการได้คัดสรรเรื่องราวเหล่านั้นมาเผยแพร่ไว้ในวารสารตาสว่างฉบับนี้แล้ว

ในฉบับนี้อีกเช่นกันที่เรารู้สึกยินดีไปกับรางวัลศิลปินแห่งชาติ คนใหม่สำหรับนักร้องนักแสดงหน้าเก่าอย่างพีเบิร์ด ธงไชย แมคอินไตย์ รวมทั้งยินดีกับอีก 2 นักกีฬาหนุ่มที่คว้าตำแหน่ง “แชมป์โลก” จากกีฬาแบดมินตันและกีฬาเวคบอร์ดที่น่าชื่อเสียงมาสู่ประเทศชาติเช่นกัน สุดท้ายคือการยินดีกับทีมวอลเลย์บอลหญิงของไทยที่สามารถคว้าแชมป์เอเชีย 2023 มาครองได้อีกครั้ง

สำหรับกิจกรรมร่วมสนุกชิงรางวัลของที่ระลึกในฉบับนี้ ขอพักไว้ชั่วคราว เพื่อเปิดโอกาสให้คุณผู้อ่านได้ร่วมกิจกรรมจากฉบับที่แล้วซึ่งจัดพิมพ์ล่าช้ากว่ากำหนด ซึ่ง บก.ต้องขออภัยมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณทุกท่านที่กรุณาติดตามด้วยดีเสมอมา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะติดตามวารสารตาสว่างต่อไป

“พันทิวา”

บรรณาธิการ

บรรณาธิการ

: พันทิวา

ประจำกองบรรณาธิการ

: วิจิตร แดงน้อย

: ดร. ปุณณฤช ลลิตธนมงคล

: จักรกฤษณ์ ชุมสาย ณ อยุธยา

: เพิ่มศักดิ์ โตสวัสดิ์

: จีรวุฒิ ชวนะประยูร

พิมพ์ที่

เบ็ดเตล็ดการพิมพ์

โทร. 0-2669-3131-4 แฟกซ์: 0-2243-2363

วารสาร “ดาว่าง” ฉบับเดือนตุลาคม 2566

ปีที่ ๒ ฉบับที่

๓

สารบัญ

หน้า

1. บันทึกไว้ให้จดจำ	
“เบิร์ด” รัชชชัย แมคอินไตย ศิลปินแห่งชาติ ปี 2565	4
2. ดึงดูดใจไทยทำได้	
“พีพี” พีรณัฐ พักทองอยู่ แชมป์โลกกีฬาเวคบอร์ด	10
“วิว” กุลวุฒิ วิทิตศานต์ แชมป์โลกแบดมินตันชาวไทย	14
“ซัชซุร โมกศรี” ผู้เล่นทรงคุณค่า	
จากศึกวอลเลย์บอลหญิงชิงแชมป์เอเชีย 2023	18
3. แห้วซ่าแล้วโลก	22
4. คณะทูตต่างประเทศ	
เยี่ยมชมศูนย์ฝึกโรงเรียนจิตอาสา 904	24
5. ย้อนรอย	
“ครูจิตอาสา” โกมล คีมทอง และรัตนา สกุลไทย	26
6. วันมหิดล 24 กันยายน	30
7. เรื่องเล่าจากความทรงจำ	
น้อมรำลึก พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร	
มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราชบรมนาถบพิตร	36
8. มรดกแห่งสยามได้ร่มพระบารมี พระพุทธเจ้าหลวง	40
9. ภาพเก่าเล่าเรื่อง	46
10. ตำรวจจราจรโครงการพระราชดำริ	
ภารกิจนำ “หัวใจ” ผู้บริจาคสู่โรงพยาบาลศิริราช	50

“เบิร์ด”

ธงไชย แมคอินไตย์

ศิลปินแห่งชาติ ประจำปี 2565

โดย ชุตินา กสิฤกษ์

คงไม่ผิดไปจากความเป็นจริงหากจะกล่าวว่า คนไทยทุกเพศทุกวัยรวมถึงชาวต่างชาติในภูมิภาคอาเซียน ไม่มีใครที่จะไม่รู้จัก “เบิร์ด” ธงไชย แมคอินไตย์ ศิลปินนักร้องและนักแสดงชื่อดังผู้อยู่ในวงการเพลงและภาพยนตร์ด้วยผลงานที่สร้างความสุขให้กับแฟน ๆ มาอย่างต่อเนื่อง

ล่าสุด “เบิร์ด” ธงไชย หรือที่คนส่วนใหญ่เรียกกันติดปากว่า “พี่เบิร์ด” ก็ได้สร้างความปิติยินดีให้กับมิตรรักแฟนเพลงอีกครั้งเมื่อเขาได้รับการคัดเลือกให้เป็น “ศิลปินแห่งชาติ” สาขาศิลปะการแสดงประจำปี 2565 จากการคัดเลือกของกระทรวงวัฒนธรรม

โดยวันพุธที่ 23 สิงหาคม 2566 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม นายอิทธิพล คุณปลื้มได้ประกาศรายชื่อ “ศิลปินแห่งชาติ ประจำปี 2565” ณ หอประชุมเล็ก ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย รวมทั้งสิ้น 12 ท่าน จาก 3 สาขา ประกอบด้วย สาขาศิลปะการแสดง สาขาวรรณศิลป์ และสาขาศิลปะการแสดง

โดยศิลปินแห่งชาติสาขาศิลปะการแสดง 1 ใน 6 คนก็คือ ธงไชย แมคอินไตย์ หรือ “พี่เบิร์ด” ของแฟนเพลงในประเภทดนตรีไทย-ขับร้อง

หลังได้รับตำแหน่งอันน่าภาคภูมิใจ เบิร์ด-ธงไชย แมคอินไตย์ เผยความรู้สึกว่า เมื่อรู้ว่าได้รับการยกย่องให้เป็นศิลปินแห่งชาติ รู้สึกหัวใจพองโต และดีใจมากๆ ระหว่างที่ทราบข่าว กำลังซ่อมดนตรี พอมีคนมาบอกก็รู้สึกช็อกไปสักครู่หนึ่ง และคิดว่าตัวเองต้องทำอะไรบ้าง เพราะคำว่า “ศิลปินแห่งชาติ” เป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่มาก จากศิลปินผู้ที่ได้รับการยกย่องไปแล้ว และกรรมการที่ตัดสินล้วนเป็นครูทั้งหมด

เบิร์ดยังกล่าวด้วยว่า “อยากฝากนักร้องรุ่นใหม่ๆ เรื่องการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง เพราะบางครั้งฟังแล้วก็อาจจะไม่รู้เรื่อง เคยคิดว่าอาจเป็นเพราะวัยที่แตกต่าง แต่ขอเตือนไว้ว่าอย่างหนึ่งว่าไม่ว่าคุณจะเป็นใคร อย่าลืมว่าคุณเป็นคนไทย

“เบิร์ดคงไม่มีอะไรฝาก แต่จะทำในสิ่งที่เบิร์ดทำมาตลอดชีวิต และจะทำตลอดไป นั่นคือการเป็นนักร้อง เป็นคนที่ทำให้ทุกคนมีความสุข การได้รับยกย่องให้เป็นศิลปินแห่งชาติถือเป็นเกียรติประวัติที่สำคัญในชีวิตทำให้มีแรงบันดาลใจที่จะสร้างสรรค์ผลงานที่ดีต่อไป และจะไม่หยุดอย่างแน่นอน” เบิร์ด ธงไชย กล่าวในตอนท้าย

“เบิร์ด” ธงไชย แมคอินไตย์ ซึ่งเป็นนักร้องและนักแสดงชาวไทย ศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดง (ดนตรีไทยสากล-ขับร้อง) ประจำปี พ.ศ. 2565 ได้รับขนานนามว่าเป็น “ซูเปอร์สตาร์เมืองไทย” เกิดเมื่อวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2501 ปัจจุบันอายุ 64 ย่าง 65 ปี เขามีผลงานที่สร้างชื่อเสียงยาวนานมากกว่า 37 ปีในวงการบันเทิง

โดยผลงานในวงการเพลงเขาเริ่มต้นจากการประกวดร้องเพลงของสยามกลการ ต่อมาเป็นนักร้องในสังกัดจีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ ซึ่งประสบความสำเร็จสูงสุดของประเทศไทย มียอดขายหน่วยอยู่ในระดับแนวหน้าของทวีปเอเชีย รวมมากกว่า 25 ล้านชุด โดยเฉพาะอัลบั้มเดี่ยวที่มียอดขายเกินล้านตลับมากถึง 7 ชุด และมีอัลบั้มพิเศษที่ยอดจำหน่ายเกินล้านตลับอีก 2 ชุด

จากเด็กยากจนในสลัมบางแค ของอำเภอกาญจนาภิเษก จังหวัดธนบุรี ที่เขาถือกำเนิดเมื่อ 60 กว่าปีที่แล้ว และเป็นลูกชายคนที่ 9 ของพ่อแม่ที่มีลูกถึง 10 คน เป็นหญิง 3 ชาย 7 เบิร์ตจะเล่าอยู่เสมอว่า แม้ช่วงเวลาดังกล่าวเป็นช่วงเวลาที่ยากลำบากที่สุดของชีวิต แต่ก็มีความสุขท่ามกลางความรักความผูกพันของคนในครอบครัว

ช่วงเยาว์วัยเบิร์ตต้องทำงานทุกอย่างเพื่อช่วยเหลือครอบครัวเท่าที่เด็กๆ อย่างเขาจะสามารถทำได้ตั้งแต่ช่วยพ่อแม่พับถุงขาย, วิ่งขายเรียงเบอร์, เก็บกระป๋องนมไปขายร้านกาแฟ ฯลฯ

บิดาของเบิร์ตเป็นทหารเสนารักษ์ สังกัดกองทัพบก มีชื่อเป็นฝรั่ง เพราะเป็นลูกครึ่ง “สกอต-มอญ” ทำให้เขาซึ่งเป็น “ลูกเสี้ยว” สกอต-มอญ-ไทย ตอนเด็กๆ มีชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า Albert McIntyre เป็นที่มาของชื่อเล่น “เบิร์ต” แล้วแผลงมาเป็น “เบิร์ต” ในที่สุด

“เบิร์ด”

ธงไชย แมคอินไตย์
ศิลปินแห่งชาติ

ประจำปี 2565

แม้จะยากจนแต่ก็ต้องขึ้นชมครอบครัวของเขาที่สอนให้เขาคิดดี ทำดี อยู่เสมอ ไม่มองโลกแง่ร้าย ไม่โกรธ ไม่โทษสังคมสิ่งแวดล้อมและความไม่เป็นธรรมหรือไม่ทัดเทียมต่างๆ

กลับมุ่งหน้าสอนให้เขาขยันขันแข็ง ทำงานทุกอย่างที่ขวางหน้าไม่ว่าหนักไม่ว่าเบาและไม่คำนึงว่าจะได้เงินมากน้อยเพียงใด

เบิร์ดเคยไปเป็นครูสอนภาษาอังกฤษแก่เด็กๆ ในสลัมได้เงินครั้งละ 4-5 บาท หรือแล้วแต่พ่อแม่ของลูกศิษย์จะบริจาค ขณะเดียวกันก็ชอบร้องเพลง อาศัยเสียงเพลงเป็นเครื่องสร้างความสุขในครอบครัว ถึงเวลามิงานวัด มีงานประกวดร้องเพลงก็ไปประกวดชนะบ้างแพ้บ้าง แต่เป็นจุดเริ่มของการ “ร้องเพลง” ของเขา ซึ่งร้องได้ทั้งลูกกรุง ลูกทุ่ง และเพลงสากลด้วย

ด้านการศึกษาเบิร์ดจบชั้นประถมศึกษาจากโรงเรียนวัดนิมมานรดี และระดับมัธยมศึกษาที่โรงเรียนปัญญาวรคุณ และจบ ปวส. (ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง) จากวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี และด้วยประกาศนียบัตรใบนี้แหละที่ทำให้เขาได้งานทำที่ธนาคารกสิกรไทย สาขาท่าพระ แต่ก็ยังไปสมัครทำงานพิเศษตามบาร์และไนต์คลับภาคกลางคืน เพื่อหารายได้เสริมอยู่ตลอดควบคู่ไปกับการร้องเพลงที่เขารักเป็นชีวิตจิตใจ

“เบิร์ด” ธงไชย เคยพูดถึงตนเองในวันที่มีอายุ 60 ปี ผ่านรายการ “ไทยรัฐ ทอล์ค” มีเนื้อหาบางตอนที่น่าสนใจ โดยเขากล่าวถึงการมีอายุ 60 ปี ว่าเป็นการ “รีสตาร์ท” ให้กับชีวิตของตนเอง และเบิร์ดไม่เคยอับอายที่ชีวิตในวัยเด็กเขาเกิดในครอบครัวยากจน

เขา ภาพจากหนังสือเรื่องช่อสะกรือ

“ความจนไม่ใช่ความยากลำบาก มันเป็นแค่ไม่มีจะกิน แต่ข้อดีของมันคือ ความจนเป็นพลังที่จะผลักดันเราไปทุกทิศทุกทาง”

เบิร์ตกล่าวไว้เช่นนั้นและรำลึกถึงความหลังว่า

“สมัยก่อนที่บ้านมีตุ่มใส่ข้าวสาร แต่ข้าวสารไม่เคยเต็มตุ่ม แม่สอนว่าเวลาตักข้าวสารให้เหลือไว้ในตุ่มด้วย บ้านที่อยู่ในสลัม บางแคติดกับโรงเรียนนิรนาถ แต่บ้านเราไม่เคยพุดกุ่มเหมือน คนส่วนใหญ่ในละแวกนั้น”

การมีอายุครบ 60 ปี ซึ่งถือเป็นวัยเกษียณของชีวิตราชการ เบิร์ตพูดถึงตนเองว่า

“เมื่อเราอายุ 60 ก็เหมือนวงล้อที่หมุนขึ้นไปครบรอบ แล้ววกกลับมาถ้าเราหยุดนิ่งมันก็หยุดอยู่แค่นั้น แต่สำหรับเบิร์ต เลือกที่จะหมุนวงล้อนั้นขึ้นไปใหม่ เป็นการเริ่มต้นที่จะทำอะไร อีกครั้งเหมือนเช้าวันแรกๆ ทุกสัปดาห์เบิร์ตจะเรียนและฝึกซ้อม การเต้นรำละ 3 ชั่วโมงในวันอังคารกับวันพฤหัสบดี”

“ช่วงชีวิตที่ผ่านมา เบิร์ตไม่คิดว่าต้องเผชิญกับอะไรที่หนักหนา แต่เป็นช่วงของการเรียนรู้และคิดว่าเราจะต้องทำอะไร คนที่สอนเบิร์ตในทุกๆ เรื่องก็คือ พี่เต๋อ เรวัตร์ พุทธิพันธ์ ซึ่งทำให้เบิร์ตมีทุกอย่างในวันนี้”

พี่เต๋อไม่เพียงแต่จะเขียนเพลงให้เบิร์ตในฐานะนักร้องของแกรมมี่ บอกทุกขั้นตอนของการแสดงคอนเสิร์ตบนเวที แต่พี่เต๋อยังปลูกฝังให้เบิร์ตรักในงาน เรียนรู้ในสิ่งที่ต้องทำ สอนให้ใส่ใจในรายละเอียดที่แม้คนอื่นไม่รู้แต่ตัวเองต้องรู้ เช่น การใส่ถุงเท้า สมัยก่อนเบิร์ตชอบใส่ถุงเท้าสีไม่เหมือนกัน พี่เต๋อบอกว่าแม้คนอื่นไม่รู้ แต่เรารู้ ดังนั้นจึงควรทำให้ถูก เบิร์ตก็เลยใส่ถุงเท้าสีเดียวกันตามที่บอก

“เบิร์ต” ธงไชยได้ชื่อว่าเป็นลูกที่มีความกตัญญูและรักแม่มาก จะเห็นได้จากบทสัมภาษณ์ตอนที่เขากล่าวถึงเรื่องนี้ว่า

“ช่วงเวลาที่ยากที่สุดของเบิร์ตก็คือ ช่วงที่สร้างบ้านให้แม่ ช่วงที่แข่งเวลา กับแม่เพราะแม่แก่แล้ว เวลาของคนแก่จะผ่านไปเร็วกว่าเวลาของเรา ดูจากสีผิวของแม่ เมื่อเทียบกับสีผิวของเรา

เบิร์ตจึงต้องเร่งรัดในการทำในสิ่งที่อยากให้แม่ได้เห็น ในสิ่งที่เราอยากให้เห็นได้มีความสุข ซึ่งตอนนี้สิ่งที่เบิร์ตทำสมบูรณ์ครบถ้วนแล้ว

เบิร์ตกล่าวถึงความสำเร็จของตนเองว่า

“เบิร์ตคิดว่าความสำเร็จของเบิร์ตจากวันนั้นถึงวันนี้ มันมาจากความใฝ่ดี ทั้งวิธีคิด วิธีพูด การวางตัว การปฏิบัติ ในสิ่งที่ควรปฏิบัติซึ่งพี่เต๋อ เรวัตร์ พุทธิพันธ์ ที่เป็นผู้ปลูกปั้น สอนให้ยึดถือไว้ในการเป็นนักร้องนักแสดงที่ดี สามารถอยู่ในใจของแฟนๆ ได้อย่างมั่นคง”

ด้วยการปลุกปั้นของพี่เต๋อและบุษบา ดาวเรือง เบิร์ตเป็นศิลปินคนแรกของจีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ ที่มียอดขายเกิน 2 ล้านตลับ และเมื่อเบิร์ตเข้าเป็นนักแสดงในบทโกโบริ ในละคร “คู่กรรม” (พ.ศ. 2533) จากบทประพันธ์ของ “ทมยันตี” ซึ่งเป็นละครที่มีเรตติ้งสูงที่สุดในประเทศไทย ทำให้เกิดปรากฏการณ์ที่เรียกว่า “เบิร์ต พีเวอร์” ทั้งวงการเพลงและวงการละคร โดยเบิร์ตได้รับบทเป็น “โกโบริ” นายทหารญี่ปุ่นที่รักกับอังศุมาลิน หญิงสาวชาวไทยในช่วงสงคราม ต่อเนื่องด้วยอัลบั้ม พริกขี้หนู (พ.ศ. 2534) ซึ่งมียอดขายรวมมากกว่า 3.5 ล้านตลับ เป็นสถิติยอดขายสูงสุดของยุค 90 และต่อมาอัลบั้ม ชูตรับแขก (พ.ศ. 2545) มียอดขายมากกว่า 5 ล้านชุด เป็นอีกปรากฏการณ์ที่อัลบั้มของเขามียอดขายสูงสุดของประเทศไทย

เมื่อสมาคมภาพยนตร์แห่งชาติ และสมาคมนักข่าวบันเทิงแห่งประเทศไทยสำรวจความนิยมจากแฟนๆ ของเบิร์ต บทสรุปที่ได้พบว่า เบิร์ตมีภาพลักษณ์สำคัญคือ ความกตัญญู ความสามารถในการร้องเพลง การพัฒนาตนเอง ความสามารถในการให้ความบันเทิงแก่ผู้ชม และการเป็นแบบอย่างที่ดี

นอกจากนี้เบิร์ตยังใช้ชื่อเสียงและความนิยม อุทิศตนในการทำประโยชน์แก่สังคมผ่านองค์กรและหน่วยงานต่างๆ มาโดยตลอด อาทิ เป็นตัวอย่างศิลปินในการเชิญชวนประชาชนใช้สิทธิเลือกตั้งต่างๆ เป็นพิธีเซ็นเตอร์โครงการรณรงค์ลดการแพร่เชื้อทางเดินหายใจ ด้วยการใส่หน้ากากอนามัย (พ.ศ. 2545)

พรีเซ็นเตอร์ธรรมอาสาพาประชาชนไทยทุกหมู่เหล่าเข้าวัดปฏิบัติภาวนา (พ.ศ. 2546) พรีเซ็นเตอร์กิตติมศักดิ์ จากเครือข่ายคนรักน้องหมาในพระอุปถัมภ์ฯ รมรงค์อุดหนุน “ดอกป๊อปบี้” ช่วยครอบครัวทหารผ่านศึก ของมูลนิธิสงเคราะห์ครอบครัวทหารผ่านศึกในพระราชูปถัมภ์ เป็นต้น

และน่าภาคภูมิใจที่สุดก็คือ ในฐานะศิลปินเพลงเบิร์ด ธงไชย ได้รับเลือกให้ขับร้องเพลงเนื่องในโอกาสพิเศษต่างๆ เสมอ โดยเฉพาะการขับร้องเพลงเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 เขาจึงเป็นหนึ่งในศิลปินที่ขับร้องบทเพลงเพื่อพ่อของแผ่นดินมากเป็นอันดับต้นๆ ของเมืองไทย เช่น เพลง “ต้นไม้ของพ่อ” “ของขวัญจากก้อนดิน” “รูปที่มีทุกบ้าน” “พระราชผู้ทรงธรรม” “ตามรอยพระราชา” “ในหลวงในดวงใจ” และ “เหตุผลของพ่อ”

ล่าสุดในปี 2566 เบิร์ดได้ขึ้นร้องเพลงหน้าพระที่นั่งในการแสดงกาชาดคอนเสิร์ตที่กองทัพเรือจัดขึ้น ณ หอประชุมศูนย์วัฒนธรรมแห่งชาติ รวมทั้งยังเป็นพรีเซนเตอร์ในโฆษณาเชิญชวนให้คนไทยท่องเที่ยวในประเทศไทยอีกด้วย

แต่ที่ถือเป็นเกียรติยศสูงสุดของเบิร์ดก็คือในการแสดงคอนเสิร์ตของเบิร์ดเมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน 2565 สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินี เสด็จพระราชดำเนินเป็นการส่วนพระองค์เพื่อทอดพระเนตรการแสดง Singing Bird ครั้งที่ 2 ตอน Lifetime Soundtrack ที่เมืองทองธานี

ในการนี้ทรงมีพระมหากษัตริย์คุณให้เบิร์ดเข้าเฝ้าเพื่อรับพระราชทานช่อดอกไม้ นับเป็นพระมหากษัตริย์คุณอันหาที่สุ่มิได้ของศิลปินแห่งชาติผู้นี้

หากจะสรุปเรื่องราวของ “เบิร์ด” ธงไชย แม็คอินไตย์ ศิลปินแห่งชาติคนล่าสุด ชีวิตที่ผ่านมาของชายคนนี้เป็นแบบอย่างที่ยาวชนคนรุ่นใหม่สมควรยึดถือเป็นแนวทางเพื่อก้าวตาม ในฐานะผู้เฒ่าซึ่งไม่เคยยอมแพ้ทอดถอนใจกับสิ่งที่เผชิญ

ที่สำคัญคือมีความกตัญญูและเสียสละพร้อมที่จะอุทิศตนเพื่อส่วนรวมในทุกรูปแบบ ซึ่งเป็นสิ่งที่สังคมไทยต้องการทั้งในวันนี้และในอนาคต

“พีพี” พีรณัฐ ฟักทองอยู่ เยาวชนไทยรองแชมป์โลก กีฬาเวคบอร์ด

โดย รุธิพงษ์ จินพงษ์

เมื่อเอ่ยถึงกีฬาเวคบอร์ดผู้สูงอายุหรือคนรุ่นเก๋าอาจจะไม่คุ้นหูกับชื่อนี้ แต่สำหรับเยาวชนคนรุ่นใหม่ “เวคบอร์ด” เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย และกำลังได้รับความนิยมในหมู่วัยรุ่น ในฐานะกีฬาผาดโผนทางน้ำที่ตอบโจทย์ผู้ที่อยู่ในสาย “เอ็กซ์ตรีม” ได้เป็นอย่างดี

Wake board หรือ WakeBoarding คือกีฬาทางน้ำที่ผู้เล่นจะขึ้นไปทรงตัวอยู่บนบอร์ดขนาดเล็กแล้วถูกลากโดยเรือหรือเครื่องมือลากทางน้ำอื่นๆ ด้วยความเร็วสูง เพื่อสร้างความเร้าใจและช่วยเสริมสร้างความสามารถในการทรงตัวและความสมดุลบนแผ่นบอร์ดที่ออกแบบมาพิเศษ ซึ่งกีฬานี้เน้นความสนุกตื่นเต้น เหมาะสำหรับคนที่ชอบความผาดโผนได้รับความนิยมอย่างมากในหลายประเทศทั่วโลก รวมถึงในประเทศไทยด้วย แม้กีฬาประเภทนี้เพิ่งเป็นที่รู้จักในหมู่คนไทยเพียงไม่กี่ปีที่ผ่านมาก็ตาม

ล่าสุด “พีพี” หรือพีรณัฐ ฟักทองอยู่ นักกีฬาเวคบอร์ดของไทยซึ่งเป็นหนุ่มน้อยวัยเพียง 20 ต้นๆ ได้สร้างชื่อให้แก่อประเทศไทยอีกครั้ง

เมื่อสมาคมกีฬาเอ็กซ์ตรีมแห่งประเทศไทย ส่งนักกีฬาเอ็กซ์ตรีมทีมชาติไทย ประเภทสกีน้ำและเวคบอร์ดหลังเรือ จำนวน 8 คน เข้าร่วมการแข่งขัน “มาเลเซีย สกี & เวค แชมป์เปี้ยนชิพ 2023” ที่ประเทศมาเลเซีย ระหว่างวันที่ 14-16 กรกฎาคม

โดยเมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม เป็นการแข่งขันในรอบชิงชนะเลิศ ไฮไลท์สำคัญของนักกีฬาเอ็กซ์ตรีมไทย อยู่ที่ประเภท

เวคบอร์ด รุ่นทั่วไปชาย ปรากฏว่า พีรณัฐ ฟักทองอยู่ โชว์ลีลาได้อย่างยอดเยี่ยม ทำคะแนนรวมสูงสุดที่ 42.22 คะแนนคว้าแชมป์มาครอง ส่วนอันดับ 2 เควิน เกียเดียน จากอินโดนีเซียทำได้ 38.67 คะแนน อันดับ 3 พิสัชฐ์ มหัทธนาจตุภัทรทำได้ 37.44 คะแนน และอันดับ 4 ปฎิวัติ แจ่มจันทร์ทำได้ 35.00 คะแนน

ก่อนหน้านี้ในปีที่ผ่านมาในการแข่งขันเวคบอร์ด-เวคสเก็ต ชิงแชมป์โลก 2022 รายการ “Singha IWWF World Cable Wakeboard and Wakeskate Championships 2022” ซึ่งสมาคมกีฬาเอ็กซ์ตรีมแห่งประเทศไทย ได้รับเกียรติจากสหพันธ์วอเตอร์สกีและเวคบอร์ดนานาชาติ (International Waterski & Wakeboard Federation) หรือ IWWF ให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันขึ้นเป็นครั้งแรกของประเทศไทย ภายใต้การสนับสนุนของ สิงห์ คอร์เปอเรชั่น, การกีฬาแห่งประเทศไทย และกองทุนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ จัดแข่งขันที่สนามเอสไทย เวคปาร์ค (ESC Thai wake park) อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี ระหว่างวันที่ 31 ตุลาคม - 6 พฤศจิกายน 2565 มีนักกีฬาเวคบอร์ดและเวคสเก็ตระดับโลก และนักกีฬาทีมชาติไทยรวม 32 ประเทศ เข้าร่วมอย่างคับคั่งกว่า 300 คน

ในครั้งนั้น “พีพี” พีรณัฐ ฟักทองอยู่ สามารถทำผลงานคว้าอันดับ 3 เวคบอร์ด รุ่นทั่วไปชาย มาครองได้สำเร็จ ก่อนจะคว้าอันดับ 1 มาครองได้สำเร็จในการแข่งขันที่มาเลเซีย

ดังที่กล่าวมาข้างต้น

สำหรับประวัติส่วนตัวของ “พีพี” หรือ พีรณัฐ นับว่าน่าทึ่งไม่น้อย เพราะก่อนที่จะโด่งดังในกีฬาเวคบอร์ด เขาเป็นเยาวชนรุ่นใหม่มากความสามารถที่ทำอะไรหลายอย่าง ตั้งแต่อายุเพียง 11 ปี ไม่ว่าจะเป็นการพากย์การ์ตูน พากย์หนัง ร้องเพลง เต้น และเล่นละครหลายบท ฯลฯ ทั้งยังประสบความสำเร็จในกีฬา “สเก็ตบอร์ด” หรือกีฬา “เรยนิ่งแกว์” ก่อนจะมาโด่งดังในสนามแข่งขันกีฬาเวคบอร์ดในปัจจุบัน

พีรณัฐเคยให้สัมภาษณ์ในวันที่มีอายุครบ 19 ปี และเพิ่งคว้าอันดับ 3 ในสนามแข่งประเทศไทยว่า

“พ่อแม่ของผมพยายามหากิจกรรมต่างๆ ให้ลูก อยู่แล้ว แต่พอผมรู้สึกชอบอะไร ผมก็อยากจะไปให้สุด ผมไม่เคยขึ้นชอบกีฬาเอ็กซ์ตรีมมาก่อน หากแต่พอรู้จัก ได้ลองแล้วรู้สึกชอบ พอชอบก็ตั้งใจพยายามทำอย่างเต็มที่ ชนิดที่เรียกว่า...“ทำให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้”

ส่วนการเป็นนักพากย์การ์ตูนในช่วงเวลานั้นก็เป็น หนึ่งในความชอบของพีพีที่ทำแล้ว “ต้องสุด” ในช่วงอายุหนึ่ง แต่การเป็นนักพากย์การ์ตูนคงไม่สามารถทำเป็นอาชีพ หลักได้ ผมจึงทำเป็นงานอดิเรกเพื่อความสุขเท่านั้น พีพีกล่าวเพิ่มเติมว่า

“กีฬาเวคบอร์ด ผู้เล่นร่างกายต้องมีร่างกายแข็งแรง สุดๆ หากดูจากท่าแต่ละท่า ก็จะมีจากง่าย ๆ ไปถึงระดับที่

ยากมากๆ แน่แน่นอนว่าพื้นฐานของร่างกายเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น หากไม่ฟิตหรือเตรียมร่างกายให้พร้อม...ก็คงทำไม่ได้และถึงทำได้ ก็คงจะทำได้ไม่ดี

ฉะนั้นร่างกายจึงสำคัญมากครับ บางท่าจะเห็นว่า เหมือนบินอยู่ในอากาศได้เลย สมดุลบาลานซ์...รู้สึกหวีว สะใจ... ความหนักของการเล่นกีฬาเวคบอร์ดจึงเหมือนเทรนา น้ำหนักมากๆ”

ส่วนที่บอกไปว่าจะทำอะไรต้อง “สุด” นิยามคำว่าสุด ของผมก็คือพยายามเต็มที่ แต่วันนี้ยอมรับว่าก็ยังไม่สุดนะครับ สำหรับกีฬาเวคบอร์ด อยากสุด...ต้องไปแข่งงาน Red Bull ต่างชาติ เอ็กซ์ตรีมสุดๆ

ในเรื่องครอบครัว ฟีฟิเปิดใจว่า

“เรามีการพูดคุยกันในครอบครัวตามประสาพ่อแม่ลูก... ต้องบอกว่าอบอุ่นครับ เพราะเราคุยกันอย่างมีเหตุผล คุยกันอย่างเข้าใจ...ส่วนใหญ่พ่อแม่ของผมจะคุยง่าย ไม่มีปัญหาความต่าง จากการเป็นคนละเอียดอ่อนเรซัน พ่อแม่ผมพร้อมสนับสนุนฮัฟพอร์ด ลูกตลอด เฟรนด์ลี่ พร้อมเปิดรับรับฟังลูกตลอดเวลา”

ฟีฟิหรือพี่ณัฐกล่าวต่อไปอีกว่า

“เมื่อเทียบกับครอบครัวเพื่อนที่เป็นเพื่อนสนิทคนหนึ่ง ความสัมพันธ์ของเขาเรียกว่าสวนทางกับผมเลยทีเดียว...ผมเคยรู้ มาว่าเพื่อนเขาอยากเรียนมหาลัยแห่งหนึ่งมากๆ แต่ครอบครัว เป็นห่วงมากคิดว่าลูกยังเป็นเด็กอยู่ตลอดเวลา ไม่ปล่อยให้ไปเรียน ตามความฝัน อยู่ไกลบ้าน ก็เลยไม่ปล่อย...เลือกให้ลูกเรียนตาม ที่ตัวเองคิดเท่านั้น

“ส่วนผมโชคดีที่มีพ่อแม่คอยอยู่เคียงข้างตลอด รับฟังเรา เราก็รับฟังเขา

แชมป์เวคบอร์ดให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า

“ปัญหาส่วนใหญ่ที่เห็นบ่อยๆ การพุดกับผู้ใหญ่...พ่อแม่เราอยากเป็นอย่างนี้ แต่ผู้ใหญ่อยากให้เราเป็นอีกอย่าง พ่อแม่ก็ไม่สนับสนุนสิ่งที่ลูกอยากเป็น...ก็เลยกลายเป็นว่าวิ่งชนกัน ไปตลอดบรรจบกันไม่ได้”

ฟิฟิ ย้ำว่า สิ่งสำคัญที่ทำให้ประสบความสำเร็จในทุกวันนี้และในทุกกิจกรรมที่ทำก็คือเขาอยู่ในครอบครัวที่ดีที่มีพ่อแม่พร้อมสนับสนุนอยู่เสมอ

ชีวิตส่วนตัวของเขาเป็นคนง่ายๆ ไม่เรื่องมาก ที่เป็นอย่างนี้ก็เพราะพ่อแม่สอนมา ส่วนเรื่องเรียนอยู่ในระดับที่ใช้คำว่า “พอได้” ...อยู่ในระดับปานกลางไม่ได้ไม่แย่

ฟิฟิกล่าวในตอนท้ายว่า

“ผมอยากฝากมุมคิดถึงเด็กรุ่นใหม่ คนรุ่นใหม่... รุ่นเดียวกัน อย่าให้เวลาผ่านไปฟรีๆ ทำทุกวันให้มีค่า ทำพุงนี้ให้ตึกกว่าวันนี้นะครับ”

สำหรับกีฬาเวคบอร์ด หากอธิบายอย่างละเอียด กีฬาชนิดนี้คือการเล่นที่ผสมผสานระหว่างการเล่นสกีและเสิร์ฟบอร์ด จะใช้การเคลื่อนที่บนผิวน้ำ ทั้งในบึงและในทะเล นิยมเล่นกันอย่างมากในช่วงฤดูร้อน สามารถเลือกเล่นได้ 2 แบบ คือ แผ่นบอร์ดที่มีบูธติดอยู่กับเท้าผู้เล่น ทำให้วาดลวดลายได้อย่างเต็มที่ ไม่ต้องกลัวแผ่นบอร์ดหลุดออกจากเท้า

ส่วนอีกชนิดจะออกแบบให้เหมือนแผ่นสเก็ตบอร์ด พื้นหยาบเหมือนกระดากทราย แต่ไม่มีอุปกรณ์ยึดเท้า จึงเน้นสำหรับการเคลื่อนตัวของผู้เล่นให้ตัวเองทรงตัวอยู่บนน้ำได้นาน แต่การใช้แผ่นบอร์ดที่ไม่มีบูธจะทำให้ผู้เล่นวาดลวดลายได้น้อยกว่าชนิดแรก แต่ให้ความสนุกไปอีกแบบ

ข้อดีของการเล่น Wakeboarding สำหรับคนที่เข้ามาสู่วงการ Wakeboarding เป็นที่เรียบร้อยแล้วคงจะทราบดี แต่สำหรับคนที่กำลังตัดสินใจว่าจะลองเล่น Wakeboarding หรือไม่ อาจพิจารณาถึงข้อดีของการเล่น Wakeboarding ได้ดังนี้

การเล่น Wakeboarding นี่เป็นอีกหนึ่งประเภทกีฬาที่จะได้ออกกำลังกายแบบเสริมสร้างความแข็งแรง แทบจะทุกส่วนของร่างกายเลยทีเดียว โดยเฉพาะในส่วนของกล้ามเนื้อขา และกล้ามเนื้อแขนที่จะต้องออกแรงกล้ามเนื้อส่วนนี้มากเป็นพิเศษ ทำให้เหล่าบรรดานักกีฬา Wakeboard นั้นจะมีความแข็งแรงของแขนและขาเป็นอย่างมาก

นอกจากนี้เวคบอร์ดยังจะทำให้ร่างกายของผู้เล่นมีความยืดหยุ่นมากยิ่งขึ้น เพราะการเล่น Wakeboard นั้นจะทำให้ในส่วนของแขน ขา มือ และเท้ามีความยืดหยุ่นมากยิ่งขึ้น เพราะว่าผู้เล่นจะต้องวางเท้าบนบอร์ดที่เคลื่อนตัวอยู่บนผิวน้ำทำให้ต้องสร้างความเป็นอันหนึ่งเดียวกันระหว่างตัวเองและบอร์ด ส่วนมือและแขนก็ต้องมีความยืดหยุ่นและแข็งแรงด้วยเช่นเดียวกัน เพราะว่ามือจะต้องจับเชือกที่ลากจูงคุณอยู่ตลอดเวลา และหากจะต้องเลี้ยวหรือออกท่าทางต่างๆ ก็ต้องอาศัยความยืดหยุ่นของร่างกายเช่นกัน

ถึงตอนนี้แล้ว คุณผู้อ่านตัดสินใจได้แล้วหรือยังครับว่า จะลองเล่นกีฬา WakeBoard หรือไม่

แชมป์โลกแบดมินตัน ชาวไทย คนที่ 4 “วิว” กุลวุฒิ วิทิตศานต์

โดย ฐิติพงษ์ จินพงษ์

“แบดมินตัน” เป็นกีฬาประเภทหนึ่งที่คนไทยรู้จักกันดี และได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย เพราะคนทุกเพศทุกวัยนำไปเล่นได้ง่ายเพื่อการออกกำลังกาย ขอเพียงมีแร็กเกตและมีลูกขนไก่ก็สามารถตีได้กันไปมาได้อย่างสนุกสนาน โดยใช้พื้นที่กลางแจ้งบนสนามหญ้า หรือแม้แต่บนพื้นถนนหน้าบ้านอันเป็นที่พักอาศัย

แต่สำหรับแบดมินตันที่เป็นกีฬามาตรฐานของนักแบดมินตันอาชีพ ซึ่งต้องเล่นบนคอร์ทในพื้นที่ปิดหรือในโรงยิมที่ปราศจากลม พื้นปูด้วยยาง มีกติกายกที่ชัดเจน แข่งขันทั้งประเภทเดี่ยวและคู่ แยกชายหญิงและประเภทคู่ผสม 2 เพศ เป็นการ เล่นแบดมินตันอีกระดับหนึ่งที่ต้องอาศัยทักษะตั้งแต่การจับไม้แบดฯ อย่างถูกต้องให้สามารถพลิกข้อมือตีลูกทั้งแบ็คแฮนด์และฟรอนต์แฮนด์ ผสมกับพรสวรรค์และความมุ่งมั่น มีระเบียบวินัยของนักกีฬาในการฝึกซ้อมเพื่อลงแข่งขันอย่างต่อเนื่อง

นักแบดมินตันจึงกลายเป็น “นักกีฬาอาชีพ” อีกประเภทหนึ่ง ซึ่งหลายคนที่มีใจรักแบดมินตันใฝ่ฝันที่จะไปให้ถึงดวงดาวในฐานะนักแบดมินตันที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันทั้งระดับชาติและระดับโลก สร้างชื่อเสียงให้แก่ตนเองและประเทศชาติ

เป็นที่น่ายินดีว่าคนไทยก็มีความเก่งกาจในกีฬาแบดมินตันไม่แพ้ชาติใดและสามารถคว้าชัยชนะในการแข่งขันรายการสำคัญๆ ได้อย่างน่าภาคภูมิใจ

ล่าสุดเมื่อวันที่ 27 สิงหาคม 2566 นักแบดมินตันชาวไทยสามารถสร้างชื่อกระฉ่อนโลกได้อีกครั้งด้วยการพิชิตคู่แข่งชั้นในแมตช์ชิงชนะเลิศการแข่งขันแบดมินตันรายการใหญ่ “โททาล เอนเนอร์ยีส์ บิ๊ตบิลยูเอฟ เวิลด์ แชมเปียนชิพ” หรือ คิงชิงแชมป์โลก 2023 ที่รอยัล อารีนา ในกรุงโคเปนเฮเกน ประเทศเดนมาร์ก

ทั้งนี้ประเภทชายเดี่ยว รอบชิงชนะเลิศ “วิว” กุลวุฒิ วิทิตศานต์ มีอวางอันดับ 3 ของโลก รองแชมป์เก่าในรายการนี้ เมื่อปีที่แล้ว พบกับ โคโด นาราโอกะ มีอวางอันดับ 4 ของโลก จากญี่ปุ่น โดยทั้งคู่เคยพบกันมาแล้ว 6 ครั้ง ผลัดกันแพ้ชนะกันมาทั้งหมด 3 ครั้ง

ในการพบกันครั้งที่ 7 ที่รอยัล อารีนา เมื่อวันที่ 27 สิงหาคม ที่กล่าวมา แม้วิว กุลวุฒิจะเป็นฝ่ายพ่ายแพ้ในเกมแรกด้วยคะแนน 21-19 แต่ในเกมที่สอง นักแบดฯ ชาวไทยสามารถพลิกกลับมาเอาชนะคู่ปรับชาวญี่ปุ่น ด้วยคะแนน 21-18

ทั้งคู่จึงต้องสู้กันต่อในเกมที่สามเพื่อตัดสินผลแพ้ชนะ ซึ่งตั้งแต่ต้นเกมเป็นของ วิว กุลวุฒิ ที่ตีได้อย่างยอดเยี่ยม เป็นฝ่ายคุมเกมไว้ได้ทั้งหมดออกนำห่าง ด้วยคะแนน 19-5 ก่อนที่วิว กุลวุฒิ จะทำได้อีก 3 คะแนน แล้วชนะไปด้วยสกอร์ 21-7 ทำให้เอาชนะไปได้ 2-1 เกม ใช้เวลาแข่งขันทั้งสิ้น 1 ชั่วโมง 48 นาที

ชัยชนะดังกล่าวทำให้วิว กุลวุฒิ สร้างประวัติศาสตร์เป็นนักแบดมินตันชายเดี่ยวไทยคนแรกที่สามารถคว้าแชมป์โลกได้สำเร็จ และเป็นการคว้าเหรียญสองครั้งติดต่อกัน ต่อจากปี 2022 ที่ได้เหรียญเงินจากรายการนี้

นอกจากนี้ “วิว” กุลวุฒิ ยังเป็นนักแบดมินตันชาวไทยคนที่ 3 ที่คว้าแชมป์โลกต่อจาก “เมย์” รัชนก อินทนนท์ เมื่อปี 2013 และ “บาส” เดชาพล พัววรานุเคราะห์ กับ “ปอป้อ” ทรัพย์สิรี แต้รัตนชัย ซึ่งคว้าแชมป์โลกประเภทชายคู่ในปี 2021

“วิว” กุลวุฒิ วิทิตศานต์ เกิดเมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม พ.ศ. 2544 ปัจจุบันอายุ 22 ปี เขาเริ่มต้นเล่นแบดมินตันเมื่อมีอายุ 7 ปี เริ่มต้นด้วยการตามบิดาคือนายณัฐวัชร วิทิตศานต์ ซึ่งเป็นผู้ฝึกสอนแบดมินตันไปที่สนามแบดมินตันช่วงแรกๆ กุลวุฒิ เริ่มต้นตีแบดมินตันเพื่อความสนุกสนาน และรักษาสุขภาพเนื่องจากเป็นภูมิแพ้

บิดาของวิวที่เป็นผู้ฝึกสอนแบดอยู่แล้วจึงจับลูกชายมาออกกำลังกายตั้งแต่วัยยังสูงไม่พ้นตาข่ายสนาม เพื่อให้ห่างไกลจากภูมิแพ้ ซึ่งเป็นการรักษาโรคโดยไม่ต้องพบแพทย์ ซึ่งผลที่ได้คืออาการภูมิแพ้แม้จะไม่หายขาด แต่ก็ดีขึ้นแบบไม่มารบกวนเขาอีกเลย

ต่อมาวิวเริ่มฝึกซ้อมแบดมินตันอย่างจริงจัง โดยมีบิดาเป็นโค้ชและลงแข่งขันระดับเยาวชน และเยาวชนตามลำดับ ปี 2552 เขาลงแข่งรุ่นอายุต่ำกว่า 9 ปี และเริ่มประสบความสำเร็จ ได้รับรางวัลชนะเลิศอย่างสม่ำเสมอ ตลอดช่วง 3-4 ปีถัดมา จนชื่อของวิวกลายเป็นนักแบดฯ ดาวรุ่งที่ได้รับการจับตามองมากขึ้น

จากนั้นในปี 2557 วิวซึ่งมีอายุ 13 ปี ได้ย้ายไปอยู่สังกัดโรงเรียนแบดมินตัน “บ้านทองหยอด ซึ่งเป็นผู้สร้างนักแบดฯ หญิง “เมย์” รัชชนก อินทนนท์ จนมีชื่อเสียงโด่งดังในระดับโลก คว้าแชมป์รายการต่างๆ มากมาย

ภายใต้สังกัดบ้านทองหยอด “วิว” ลงแข่งขันในระดับชาติ และระดับนานาชาติ ซึ่งในระดับชาตินั้น กุลวุฒิ เข้าร่วมการแข่งขันรายการแบดมินตันเยาวชนชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทยเป็นครั้งแรก ในรุ่นอายุต่ำกว่า 14 ปี และได้รับรางวัลชนะเลิศ

ส่วนระดับนานาชาติ วิว ยิ่งโชว์ศักยภาพการเป็นนักแบดมินตันชายที่เก่งกาจ ด้วยการคว้าแชมป์โลกระดับเยาวชนได้ 3 สมัยติดต่อกันในปี 2560 กุลวุฒิลงแข่งรุ่นอายุต่ำกว่า 19 ปี ซึ่งตอนนั้นเขาได้แชมป์โลกด้วยวัย 16 ปี 5 เดือน และคว้าแชมป์ได้อีกในปี 2561 และ 2562 ตามลำดับ

จากระดับเยาวชนขึ้นสู่การแข่งขันอาชีพที่ต้องเจอกับคู่แข่งระดับโลก ซึ่งมีนักแบดมินตันที่เป็นมือวางจากชาติต่างๆ ที่ต้องปะทะด้วย ช่วงแรกของการเปลี่ยนผ่าน วิว มักจะมีปัญหาเรื่องการควบคุมอารมณ์ในสนามซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญของนักแบดฯ ที่ใจต้องนิ่ง ไม่ว่าจะดีเสียหรือพลาดง่าย ๆ

นอกจากนี้การแข่งขันเยาวชนความกดดันจากผลการแข่งขันไม่รุนแรงเท่ากับการเทิร์นโปรสู่มืออาชีพ แต่ในที่สุดวิวสามารถปรับตัวได้ในฐานะนักแบดฯ อาชีพตั้งแต่เทิร์นโปรมาเล่นอาชีพในปี 2561 กุลวุฒิ วิทิตศานต์ คว้าแชมป์ระดับอาชีพของ BWF ไปแล้ว 8 รายการ และได้รองแชมป์ 5 รายการ รวมถึงได้เหรียญทองจากการแข่งขันซีเกมส์ในประเภทชายเดี่ยว และทีมในฐานะตัวแทนทีมชาติไทย

แม้ในอดีตที่ผ่านมา นักแบดมินตันชายไทยซึ่งมีฝีมือเทียบชั้นระดับโลกมีมากมายหลายคน แต่ยังไม่เคยมีใครก้าวไปถึงแชมป์โลกได้เลย จนกระทั่งกุลวุฒิ วิทิตศานต์ คว้าแชมป์โลกได้ในการแข่งขันที่เดนมาร์กได้สำเร็จ เขาจึงเป็นนักแบดมินตันวัยรุ่นที่ฟอร์มร้อนแรงและมีลีลาการตีที่หวือหวาเหนียวแน่น และจะเป็นกำลังสำคัญของทีมชาติไทยในการขึ้นไปลุ้นเหรียญระดับนานาชาติอย่างเอเชียนเกมส์ และโอลิมปิกเกมส์ต่อไปในอนาคต

หลังความสำเร็จของกุลวุฒิ คุณหญิงปัทมา ลีสวัสดิ์-ตระกูล ในฐานะกรรมการคณะกรรมการโอลิมปิกสากล และรองประธานสหพันธ์แบดมินตันโลก และนายกสมาคมกีฬาแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ กล่าวว่า

ดีต่อ ...ใจ
ไทย ทำได้

“ยินดีและชื่นชมกับความสำเร็จของวิว กุลวุฒิ ที่สามารถสร้างประวัติศาสตร์หน้าใหม่ให้กับวงการแบดมินตันไทยด้วยการคว้าแชมป์โลกในประเภทชายเดี่ยวได้สำเร็จเป็นคนแรก จากฟอร์มการเล่นที่มีการพัฒนามากขึ้นตามลำดับทั้งเกมรับที่เหนียวแน่น อีกทั้งมีเกมบุกที่เฉียบขาดมากขึ้นกว่าเดิม รวมไปถึงจิตใจที่มุ่งมั่นไม่เคยย่อท้อถึงแม้จะต้องเจอกับคู่แข่งที่มีฟอร์มการเล่นที่ยอดเยี่ยมก็สามารถรักษามาตรฐานการเล่นจนเก็บชัยชนะมาได้ในหลายๆ รายการที่ผ่านมา”

“จากผลงานที่คว้าแชมป์โลกมาได้ในครั้งนี้จะเป็นการสร้างพลังใจที่ดีให้กับวิว กุลวุฒิ ให้เดินหน้าสานต่อความสำเร็จ สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศไทยได้อีกมากมายในอนาคต อาทิ การแข่งขันในเอเชียนเกมส์ที่หางโจว ประเทศจีน ซึ่งจะมีบรรดานักกีฬามือระดับท็อปของโลกในเอเชียเดินทางไปร่วมแข่งชิงเหรียญทองกันอย่างมากมาย ที่สำคัญที่สุด วิว กุลวุฒิ จะเป็นอีกหนึ่งในความหวังของแบดมินตันไทยที่มีโอกาสสร้างประวัติศาสตร์คว้าเหรียญรางวัลแรกในศึกโอลิมปิก 2024 ที่กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส ที่เป็นเป้าหมายสูงสุดของสมาคมกีฬาแบดมินตันฯ”

หลังคว้าชัยชนะได้อย่างน่าภาคภูมิใจ วิว กุลวุฒิ เดินทางกลับมาถึงประเทศไทยเมื่อวันที่ 29 สิงหาคม และได้รับการต้อนรับอย่างอบอุ่น มีครอบครัวทั้งพ่อ แม่ น้องสาว รวมไปถึงบุคคลสำคัญจากโรงเรียนแบดมินตันบ้านทองหยอด แฟนกีฬาลูกชนไก่ เดินทางไปรอต้อนรับอย่างหนาแน่น ก่อนที่ กุลวุฒิ วิฑิตศานต์ บิดาของวิว จะให้สัมภาษณ์กับสื่อมวลชนว่า “ลูกชายไปไกลเกินฝัน ด้วยการ

คว้าแชมป์โลกได้สำเร็จ ซึ่งเป็นความยินดีและดีใจสำหรับครอบครัวของเรา เพราะจุดมุ่งหมายเดิมในการเล่นแบดมินตันก็เพื่อสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง ไม่คิดว่าวิวจะมาได้ไกลถึงจุดนี้”

“ตอนนี้รู้สึกภาคภูมิใจในตัววิวมาก อยากให้วิวรักษาวินัย การฝึกซ้อม ดูแลร่างกาย การพักผ่อน และอีกหลายองค์ประกอบที่จะหล่อหลอมนักกีฬาที่สมบูรณ์แบบ และเชื่อว่าถ้านักกีฬามีวินัยแบบนี้ ก็สามารถประสบความสำเร็จได้ทุกคน”

สำหรับโรงเรียนแบดมินตัน “บ้านทองหยอด” ซึ่งถือเป็นจุดกำเนิดของ “วิว” ตั้งแต่เป็นเด็กชายที่เดินตามรอยของ “เมย์” รัชชนก นักแบดฯ บ้านทองหยอดรุ่นพี่ ก่อตั้งมาตั้งแต่ปี 2534 เริ่มต้นในชื่อ “ชมรมแบดมินตันบ้านทองหยอด” โดยครอบครัวของคุณกมลลา ทองกร

โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ลูกๆ และเพื่อนๆ ของลูกมาเล่นแบดมินตัน โดยที่ในขณะนั้นลูกๆ ของเธอยังไม่มีสังกัด จึงไม่สามารถลงแข่งขันได้ ด้วยความรักในกีฬาแบดมินตัน จึงได้ก่อตั้งเป็นชมรมขึ้นเองโดยใช้ชื่อว่าชมรมแบดมินตันบ้านทองหยอด และได้ขึ้นทะเบียนเป็นสมาชิกสามัญของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์

สาเหตุที่ใช้ชื่อนี้เนื่องจากเป็นธุรกิจของคุณกมลลาเองเพื่อนๆ คุณกมลลา จึงแนะนำให้ใช้ชื่อนี้ เพราะแสดงถึงความเป็นคนไทยด้วย

ในระยะแรกทางชมรมได้ใช้สนามที่สร้างขึ้นเองภายในบริเวณบ้านของคุณกมลลา จำนวน 1 สนาม และมีนักกีฬาเพียง

4 คนเท่านั้น โดยมีอาจารย์พรโรจน์ บัณฑิตพิสุทธิ เป็นผู้ฝึกสอน จนกระทั่งนักกีฬาเริ่มมีผลงานสามารถเข้าถึงรอบก่อนรองชนะเลิศ ในปีถัดมาอาจารย์พรโรจน์ มีความจำเป็นต้องย้ายราชการครูไปสอนที่จังหวัดกระบี่ จึงได้แนะนำให้หาโค้ชมืออาชีพที่สามารถทำงานได้เต็มเวลาทางชมรมฯ จึงได้ติดต่อสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย

ซึ่งในขณะนั้น คุณสง่า เมฆนาวัน ดำรงตำแหน่งเป็นเลขาธิการสมาคมฯ ได้ติดต่อสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยเพื่อขอโค้ชชาวจีนมาฝึกสอนที่ประเทศไทย ขณะนั้น Mr.Hol Zea Chang หัวหน้าผู้ฝึกสอนของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยได้ส่งประวัติ Mr.Xie Zhi Hua มาให้พิจารณา แล้วจึงตกลงทำสัญญาว่าจ้าง Mr.Xie Zhi Hua มาเป็นโค้ชให้กับทางชมรมฯ

ต่อมาเริ่มมีนักกีฬามาเรียนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ทางชมรมจึงย้ายไปเช่าสนามแบดมินตัน เพชรเกษม 59 และเปิดสอนได้ประมาณ 3 เดือน ก็ทำการย้ายไปเปิดสอนที่สนามแบดมินตันหรรษา และใน พ.ศ.2540 ชมรมฯ ได้ทำการว่าจ้างโค้ชจีนเพิ่มอีกคือ Mr. Liu Ying Gang ผู้ช่วยผู้ฝึกสอนจากสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย

และต่อมาก็ได้ว่าจ้าง Mrs.Liu Zheng Hui ผู้ฝึกสอนระดับเยาวชนชาวจีน มาสอนที่ชมรม และอบรมผู้ช่วยผู้ฝึกสอนชาวไทยของทางชมรมฯ ด้วย

ชมรมฯ ได้เช่าสนามที่ใหญ่บ้านหรรษาอยู่ประมาณ 7 ปี ทางชมรมฯ จึงได้ย้ายมาสอนที่โรงเรียนอัสสัมชัญ ธนบุรี และสอนได้อีกประมาณ 4 ปี จำนวนสนามเริ่มไม่พอกับจำนวนนักกีฬา คุณกมลาก็มีความคิดที่จะสร้างสนามแบดมินตันและเปิดสอนเป็นโรงเรียนแบดมินตันโดยเฉพาะเพื่อใช้สอนทักษะการเล่นแบดมินตันขั้นพื้นฐานสำหรับเยาวชน และประชาชนทั่วไป ในการออกกำลังกายอย่างถูกวิธี และเน้นนักกีฬาแบดมินตันที่เล่นเพื่อความเป็นเลิศเข้าสู่ระดับชาติ และได้ขออนุญาตกระทรวงศึกษาธิการเปิดเป็นโรงเรียนโดยใช้ชื่อว่า “โรงเรียนแบดมินตันบ้านทองหยอด” ในปี พ.ศ.2546 และเริ่มเปิดใช้เป็นครั้งแรก โดยการใช้ในการจัดการแข่งขันแบดมินตันดาวรุ่งโยเน็กซ์ 2003

จึงนับได้ว่าโรงเรียนแบดมินตัน “บ้านทองหยอด” คือกลไกหนึ่งในฐานะผู้ปิดทองหลังพระให้กับวงการแบดมินตันของไทย สร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศชาติมาจนทุกวันนี้

รู้จัก “ซัชซุอร โมกศรี”

ผู้เล่นทรงคุณค่าจาก

ศึกวอลเลย์บอลหญิงชิงแชมป์เอเชีย
2023

โดย ฐิติพงษ์ จินุพงษ์

กีฬาวอลเลย์บอลโดยเฉพาะวอลเลย์บอลหญิงนับเป็นกีฬาอีกประเภทหนึ่งที่มีความนิยมอย่างมากในประเทศไทย มีผู้ชมติดตามนับล้านๆ ผ่านหน้าจอ TV ในทุกครั้งที่มีการแข่งขันและถ่ายทอดสดไปทั่วประเทศ

ล่าสุดการแข่งขันวอลเลย์บอลหญิงชิงชนะเลิศแห่งเอเชีย ครั้งที่ 22 ประจำปี 2566 “PPTV 22nd Asian Senior Est Cola Women’s Volleyball Championship” ระหว่างวันที่ 30 สิงหาคม - 6 กันยายน 2566 ณ ซาติชายฮอลล์ และ MCC ฮอลล์ เดอะมอลล์โคราช ปิดฉากลงไปแล้วพร้อมกับความสำเร็จอย่างงดงามของนักทบสาวไทยเลือดใหม่

โดยวันที่ 6 กันยายน 2566 เวลา 18.00 น. รอบชิงชนะเลิศระหว่าง วอลเลย์บอลหญิงไทย (แชมป์ 2 สมัย) พบ จีน (แชมป์ 13 สมัย) เกมนี้ถือเป็นการรีแมตช์นัดชิงชนะเลิศเมื่อปี 2009 เป็นทีมไทย ชนะคว้าแชมป์สมัยแรกมาครอง

ส่วนสถิติการพบกันของทั้งสองทีมรวม 5 ครั้งหลังสุด ไทยชนะจีน 2 ครั้ง แพ้ 3 ครั้ง

ผู้เล่นของไทยในครั้งนี้ประกอบด้วย พรพรรณ เกิดปราชญ์, ทัดดาว นิกะเงาะ, หัตถยา บำรุงสุข, อัจฉราพร คงยศ, ซัชซุอร โมกศรี,

พิมพิชา กิรัมย์ และตัวรับอิสระ ปิยะนุช เป้นน้อย กับตันทีมเซตแรก ทีมไทยสู้ด้วยบอลเร็วกับตีอัดเพื่อทชบล็อคของจีน ทำแต้มทิ้งห่างและเก็บเซตนี้ไป 25-21 เซตสอง ทีมไทยใช้บอลสูตรและเกมรับเหนียวแน่น ได้ 4 เซตพอยท์แต่จบไม่ลงส่งจีนไล่ตามตอนท้ายจนแต้มตีวซ์และเก็บเซตไป 27-25

เซตสาม จีนกลับมาด้วยความมั่นใจ เกมบล็อคเริ่มทำงานส่วนทีมไทยเอาหน้าชชา ลงมา แก่เกมเน้นตีบล็อคทชออกเป็นคะแนนชนะไป 25-19 เซตสี่ จีน ขึ้นตบหัวเสาเหนือบล็อคและเกมรับแน่นไล่ตาม 25-20 ต้องเล่นเซตตัดสิน ทั้งสองทีมสู้กันแบบแต้มต่อแต้ม ผลัดกันนำผลัดกันตาม ในที่สุดสาวไทยเอาชนะไปด้วยคะแนน 16-14

ผลการแข่งขันวอลเลย์บอลหญิงไทยจึงพิชิตจีนไปแบบสนุก 3-2 เซต ทำให้ทีมไทยคว้าแชมป์เอเชียสมัยที่ 3 มาครองได้สำเร็จ ต่อจากปี 2009 และ 2013 ส่วนจีนได้เพียงแค่รองแชมป์

เกมนี้ ซัชซุอร โมกศรี ทำแต้มสูงสุด 23 คะแนน ตามด้วยอัจฉราพร คงยศ ทำได้ 22 คะแนน และทัดดาว นิกะเงาะ ทำได้ 16 คะแนน

ไม่เพียงแต่ทีมไทยจะคว้าแชมป์มาครองเป็นสมัยที่ 3 ได้เท่านั้น แต่นักทบสาวไทย “ซัชซุอร โมกศรี” ยังได้รับคัดเลือกให้เป็น “ผู้เล่นทรงคุณค่า” หรือ MVP ของการแข่งขันพร้อมกับตำแหน่ง “หัวเสายอดเยี่ยม” อีกด้วย

ซัชซุอร หรือ “นุ้มบีม” จึงเป็นนักกีฬาวอลเลย์หญิงที่โดดเด่นที่สุดในฤดูกาลนี้

ชัชชอร โมกศรี (Chatchuon Moksri) ส่วนสูง 180 ซม. ตำแหน่ง “ตัวตีหัวเสา” ทีมชาติไทย บุ่มบีมได้รับคัดเลือกเป็น “ผู้เล่นทรงคุณค่า” ประจําการแข่งขันวอลเลย์บอลหญิงชิงแชมป์เอเชีย 2023 (2023 Asian Women’s Volleyball Championship)

น้องบีม ชัชชอร นับเป็นผู้เล่นอายุน้อยที่สุดในบรรดา MVP จากทั้ง 4 ทวีป ความน่าสนใจคือ เธอเป็นคนที่มีความพรสวรรค์ในการเล่นวอลเลย์บอลสุดๆ เธอได้รับโอกาสมีรายชื่อติดทีมชาติชุดใหญ่ในยุคการคุมทีมของโค้ชอ๊อต เกียรติพงษ์ รัชตเกรียงไกร เนื่องจากความสามารถที่โดดเด่น ฟอรั่มเสมอดันเสมอปลายจึงติดทีมชาติชุดใหญ่ตลอดมาอย่างยาวนานจนถึงปัจจุบัน

ในปี 2022 เธอได้รับโอกาสร่วมทีมกับสโมสรชาเรียร์ ในลีกสูงสุดของตุรกี จนมาถึงการแข่งขันวอลเลย์บอลหญิงชิงแชมป์เอเชีย 2023 กล่าวได้ว่าเธอที่ท็อปฟอร์มจริงๆ โดยเฉพาะลูกกระโดดเสิร์ฟแบบใหม่สไตล์สับๆ ทำคะแนนเป็นกอบเป็นกำ ทั้งการตบทำคะแนนที่สุดคมกริบ สิ่งหนึ่งซึ่งโดดเด่นไม่แพ้กันคือ “การบล็อก” ป้องกันลูกจากฝ่ายตรงข้ามที่ยอดเยี่ยม เรียกได้ว่า มีดีทุกทักษะ

ประวัติ “บุ่มบีม” ชัชชอร โมกศรี เกิดวันที่ 6 พฤศจิกายน พ.ศ. 2542 ภูมิลำเนาอำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ เริ่มเล่นวอลเลย์บอลขณะศึกษาที่ โรงเรียนเทศบาล 3 วัดไชนาวาส ตามโครงการส่งเสริมความสามารถด้านกีฬาของโรงเรียน

จากนั้นบุ่มบีม ชัชชอร ในวัยเพียง 14 ปี ได้โชว์ความสามารถจนเข้าตา “จรัล เนียมทับทิม” และ “ชำนาญ ดอกไม้” ผู้ฝึกสอนสโมสรวอลเลย์บอลอยุธยา เอ.ที.ซี.ซี. ดึงตัวเข้าสู่ทีม และพัฒนาความสามารถจนกลายเป็นส่วนหนึ่งของทีมลงแข่งขันลีกอาชีพทั่วประเทศ

จากนั้นกราฟชีวิตของบุ่มบีม ชัชชอร ก็ไต่ระดับในฐานะนักวอลเลย์บอลหญิงดาวรุ่ง โดยปี 2561 ถูกสโมสรยักษ์ใหญ่อย่าง สุพรีม ชลบุรี-อี.เทค ดึงตัวเข้าเสริมทัพร่วมกับรุ่นพี่ทีมชาติอย่าง ปลื้มจิตร ถิ่นขาว และ นุศรา ต้อมคำ ก่อนพาทีมไปถึงตำแหน่งแชมป์วอลเลย์บอลหญิงชิงแชมป์สโมสรเอเชีย 2017 และ 2018 ซึ่งผลงานส่วนตัวบุ่มบีมคว้าตำแหน่ง “ตัวตบหัวเสายอดเยี่ยม” ไปครอง

ประสบการณ์ต่างแดนครั้งแรกที่ส่งผลให้มือตบลูกยางสาวรายนี้พัฒนาขึ้นคือการไปเล่นที่ญี่ปุ่นกับ พีเอฟยู บลูแควตส์ ในฤดูกาล 2018-19 แม้จะไม่ได้รับการต่อสัญญาแต่ผลงานส่วนตัวบุ่มบีมก็ยอดเยี่ยมทำแต้มรวมไปถึง 251 คะแนน ก่อนจะกลับมาเป็นกำลังหลักของนครราชสีมา เดอะมอลล์ ลู่วอลเลย์บอลหญิงไทยแลนด์ลีก

ในนามทีมชาติ บุ่มบีม ชัชชอร โมกศรี ก็อยู่ในชุดเหรียญทองซีเกมส์ 2017, เหรียญเงิน วอลเลย์บอลหญิงชิงแชมป์เอเชีย 2017, เหรียญเงิน เอเชียนเกมส์ 2018, เหรียญทองแดง วอลเลย์บอลหญิงเอเชียนคัพ 2018 และล่าสุด เหรียญทอง ซีเกมส์ 2022

ถือเป็นขาประจำของทีมวอลเลย์บอลหญิงทีมชาติไทยที่จะขาดไม่ได้อีกแล้ว

และสิ่งที่การันตีความสามารถของบัมบิม คือการได้รับสัญญาอาชีพจาก ซาเรียร์ เบเลดีเยสปอร์ ทีมวอลเลย์บอลหญิงในลีกตุรกี ดึงตัวไปร่วมทีม โดยมี อัจฉราพร คงยศ มือตบหัวเสาชาวไทยอีกรายสังกัดอยู่ก่อนแล้ว

หากย้อนดูรางวัลส่วนบุคคลของบัมบิมจะพบว่า เธอได้มาอย่างต่อเนื่อง อาทิ ปี 2014 ยูวชนหญิงชิงแชมป์เอเชีย “ตัวตบหัวเสายอดเยี่ยม” ปี 2015 วีทีวีอินเตอร์เนชันแนลคัพ “ตัวตบหัวเสายอดเยี่ยม” ปี 2016 เยาวชนหญิงชิงแชมป์อาเซียน “ตัวตบหัวเสายอดเยี่ยม” และ “ผู้เล่นทรงคุณค่า”

ปี 2017 ชิงแชมป์เอเชียรุ่นอายุไม่เกิน 23 ปี “ตัวตบหัวเสายอดเยี่ยม” ปี 2017 ชิงแชมป์สโมสรเอเชีย “ตัวตบหัวเสายอดเยี่ยม” ปี 2017 ชิงแชมป์เอเชีย “ตัวตบหัวเสายอดเยี่ยม” ปี 2017 ฟิอีเอจูเนียร์ แชมป์เปียนชิป “ผู้เล่นทรงคุณค่า” และปี 2019 วอลเลย์บอลอาเซียนครั้งดีปรีซ์ 2019 “ตบยอดเยี่ยม” จนล่าสุดเธอคว้ารางวัลจากการแข่งขันชิงแชมป์เอเชียดังที่กล่าวมา

ล่าสุดเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2566 เวลา 13.30 น. ณ ห้องรับรองพิเศษ 205 ชั้น 2 อาคารรัฐสภา นายเศรษฐา ทวีสิน นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง มอบโอวาทแก่นักกีฬาวอลเลย์บอลหญิงทีมชาติไทย ชุด “คัดโอลิมปิก 2024” โดยมีนางสาวสุดาวรรณ หวังศุภกิจโกศล รัฐมนตรีว่าการกระทรวง

การท่องเที่ยวและกีฬา นายสมพร ใช้บางยาง นายกสมาคมกีฬาวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย นายสมชาย ดอนไพรยอด ผู้จัดการทีมชาย นายดนัย ศรีวัชรเมธากุล หรือโค้ชด่วน หัวหน้าผู้ฝึกสอนกีฬาวอลเลย์บอลหญิงทีมชาติไทย นำคณะนักกีฬาวอลเลย์บอลหญิงฯ เข้าพบรับโอวาทจากนายกรัฐมนตรี

นายกรัฐมนตรีกล่าวให้โอวาทให้กำลังใจนักกีฬาวอลเลย์บอลหญิงทีมชาติไทย ซึ่งได้ติดตามให้กำลังใจมาโดยตลอด ขอให้ทุกคนภูมิใจกับความสำเร็จและรางวัลที่ได้รับจากความทุ่มเท จากความสามารถของทุกคน ซึ่งนอกจากรางวัลที่ได้รับแล้ว สิ่งสำคัญที่สุดคือการสร้างความสุขสร้างรอยยิ้มให้กับคนไทยทั้งประเทศ

ในท้ายที่สุด นายกฯ ได้กล่าวอวยพรให้นักกีฬามีสุขภาพแข็งแรง รักษาสุขภาพ อย่ามีอาการบาดเจ็บ จะได้ทำหน้าที่ในฐานะทีมชาติไทยได้อย่างเต็มศักยภาพ ซึ่งนายกรัฐมนตรีหวังให้นักวอลเลย์บอลหญิงทีมชาติไทยผ่านรอบคัดเลือก ได้เข้าไปแข่งขันในกีฬาโอลิมปิก 2024 ตามที่ทุกคนคาดหวัง โดยในส่วนของรัฐบาลพร้อมให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่

พลเอกฮุน มาเนต นายกรัฐมนตรีกัมพูชา
 ถ่ายรูปคู่กับประธานาธิบดีอินโดนีเซีย
 ขณะร่วมประชุมสุดยอดอาเซียน-2023 ที่ประเทศอินโดนีเซีย
 ภาพจากเว็บไซต์ กระทรวงการต่างประเทศกัมพูชา

"ฮุน มาเนต"

ขึ้นดำรงตำแหน่งนายกฯ กับพวชนใหม่

ถือได้ว่าเป็นเหล่าใหม่ในขั้วเก๋าก็เป็นได้ สำหรับผู้นำ
 กัมพูชาคนใหม่คือ พลเอกฮุน มาเนต วัย 45 ปี บุตรชายคนโต
 ของสมเด็จฮุน เซน อดีตนายกรัฐมนตรีตลอดกาลของกัมพูชา
 ที่ได้รับการลงมติเป็นเอกฉันท์จากรัฐสภา กัมพูชาเลือกให้ขึ้น
 ดำรงตำแหน่งนายกฯ คนใหม่ แทนบิดา เมื่อวันที่ 22 สิงหาคม
 ที่ผ่านมา

โดยพลเอกฮุน มาเนต แถลงต่อรัฐสภา ว่า เขาจะ
 ดูแลประชาชนให้มีทั้งความมั่นคงและมีเสถียรภาพ จะพัฒนา
 ประเทศเพื่อให้ประชาชนมีชีวิตที่ดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 คนยากจน ประชาชนกลุ่มเปราะบาง และผู้ที่ได้รับความเดือดร้อน

ขณะที่สมเด็จฮุน เซน ก็แถลงข่าวขึ้นชมบุตรชายว่า
 ทำให้เขาภูมิใจมาก ซึ่งตัวเขาเองได้อุทิศตัวทำงานให้กับประเทศนี้
 ทำให้เกิดสันติ ดังนั้นจึงหวังว่านายกฯ คนใหม่ จะรักษาสิ่งที่
 เขาสร้างมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการดูแลความปลอดภัยให้กับ
 ประชาชน

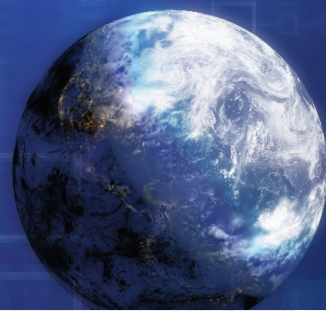

ทหารสหรัฐฯ ออกปฏิบัติการค้นหาและกู้ภัย บ้านเรือนประชาชนที่ถูกไฟป่าเผา บนเกาะเมารี
 รัฐฮาวาย สหรัฐฯ ภาพจากเว็บไซต์ กระทรวงกลาโหม สหรัฐฯ

ทีมกู้ภัยจากหน่วยรักษาดินแดน สหรัฐฯ ออกปฏิบัติการค้นหาและกู้ภัย บ้านเรือนประชาชน
 ที่ถูกไฟป่าเผา บนเกาะเมารี รัฐฮาวาย สหรัฐฯ ภาพจากเว็บไซต์ กระทรวงกลาโหม สหรัฐฯ

แสร้งว่า เล่าโลก

ญี่ปุ่นเริ่มปล่อยน้ำบำบัด จากโรงไฟฟ้าปรมาณูฟูกูชิมะ ลงทะเล

เกิดไฟป่าที่เลวร้ายสุด ในรอบ 100 ปีที่ฮาวาย

สถานการณ์โลกร้อนเริ่มมีความรุนแรงขึ้นเป็นลำดับ ล่าสุดเมื่อวันที่ 8 สิงหาคม ที่ผ่านมา ก็เกิดเหตุไฟป่าที่เกาะเมาวี รัฐฮาวาย สหรัฐอเมริกา เผาไหม้อาคารบ้านเรือนไปกว่า 2,200 หลัง คิดเป็นที่อยู่อาศัย 86 เพอร์เซ็นต์ โดยเปลวเพลิงได้ขยายวงกว้างถึง 2,170 เอเคอร์ หรือราว 5,490 ไร่ ไฟป่ายังกินระยะเวลายาวนาน หลายสัปดาห์กว่าที่เจ้าหน้าที่จะควบคุมเพลิงได้ และคร่าชีวิตผู้คนไปไม่น้อยกว่า 115 คน เหตุการณ์ไฟป่าครั้งนี้ถือว่า เลวร้ายที่สุดของสหรัฐฯ ในรอบ 100 ปี นับตั้งแต่ปี 1918 เป็นต้นมา

ขณะที่ทางการฮาวายระบุว่า มีผู้สูญหายจากเหตุการณ์ครั้งนี้สูงถึง 340 คน โดยจะถูกนับเฉพาะผู้สูญหายที่สามารถตรวจสอบชื่อและนามสกุลได้ สาเหตุหนึ่งที่ทำให้ไฟป่าครั้งนี้มีความรุนแรงก็คือ กระแสลมแรง ซึ่งเป็นอิทธิพลมาจากเฮอริเคนโดรา ทางตะวันตกเฉียงใต้หลายร้อยไมล์ของฮาวาย ทำให้เพลิงพัดปลิวไหม้ไปทั่วเกาะในเวลาไม่กี่วัน

ด้านสำนักงานจัดการเหตุฉุกเฉินกลาง (FEMA) กล่าวว่า ฮาวายอาจต้องใช้เงินมากถึง 5.5 พันล้านดอลลาร์ เพื่อฟื้นฟูและคืนสภาพเมืองให้กลับมาอยู่อาศัยและท่องเที่ยวได้ดังเดิม

กลายเป็นประเด็นที่สร้างความวิตกให้กับนักอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไม่น้อย เมื่อรัฐบาลญี่ปุ่นอนุมัติให้บริษัทโตเกียว อิเล็กทริก พาวเวอร์ หรือเทปโก้ ผู้เป็นเจ้าของโรงไฟฟ้าปรมาณูฟูกูชิมะไดอิจิ ปล่อยน้ำปนเปื้อนกัมมันตรังสี ที่ได้รับการบำบัดแล้วลงสู่ท้องทะเล ในวันที่ 24 สิงหาคม ที่ผ่านมา

โดยน้ำเสียดังกล่าวมีปริมาณรวมทั้งสิ้น 1.34 ล้านตัน และถูกกักเก็บอยู่ในถังนับตั้งแต่โรงไฟฟ้านิวเคลียร์ฟูกูชิมะไดอิจิ ได้รับความเสียหายจากคลื่นสึนามิในปี 2011 การปล่อยน้ำบำบัดในครั้งนี้นี้สร้างความวิตกให้กับประเทศเพื่อนบ้านของญี่ปุ่นอย่างจีนเป็นอย่างมาก จนต้องออกมาระงับการนำเข้าอาหารทะเลทั้งหมดจากญี่ปุ่น แม้ญี่ปุ่นและทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ (IAEA) จะยืนยันว่าขั้นตอนการปล่อยน้ำเสียลงสู่ทะเลนั้นปลอดภัย

เทปโก้ระบุว่า ระดับของทริเทียม ซึ่งเป็นไอโซโทปกัมมันตรังสีของไฮโดรเจน ในตัวอย่างน้ำที่เก็บมาจากพื้นที่ใกล้กับโรงไฟฟ้าปรมาณูฟูกูชิมะไดอิจินั้นยังอยู่ในระดับที่ปลอดภัย และถึงแม้ว่า จะมีการประกาศวันสิ้นสุดการปล่อยน้ำเสียในเฟสแรกในวันที่ 11 กันยายนนี้ แต่เทปโก้ยังไม่ได้ออกมาประกาศว่าการปล่อยน้ำเฟสต่อไปจะเริ่มเมื่อใด

กระทรวงการต่างประเทศ นำคณะทูตต่างประเทศเยี่ยมชม

ศูนย์ฝึกโรงเรียน จิตอาสา ๙๐๔ (บางเขน)

เมื่อวันที่ 25 สิงหาคม 2566 นายศรัณย์ เจริญสุวรรณ ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ พร้อมคณะผู้บริหารกระทรวงฯ นำคณะทูตและกงสุลต่างประเทศประจำประเทศไทย พร้อมคู่สมรส เยี่ยมชมหลักสูตรการฝึกปฏิบัติและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ณ ศูนย์ฝึกโรงเรียนจิตอาสา ๙๐๔ (บางเขน) เพื่อเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระบรมราชชนนีพันปีหลวง ในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา 28 กรกฎาคม และ 12 สิงหาคม ประจำปี 2566 รวมถึงเพื่อเผยแพร่พระราชกรณียกิจของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินี ในการสืบสาน รักษา และต่อยอดแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร และสมเด็จพระบรมราชชนนีพันปีหลวง ให้เป็นที่ประจักษ์ต่อคณะทูตและกงสุลต่างประเทศประจำประเทศไทย โดยในโอกาสนี้ มีคณะทูตและกงสุลต่างประเทศประจำประเทศไทย และคู่สมรส เข้าร่วมจำนวน ๒๖ คน จาก ๒๑ ประเทศ โดยมี พล.อ.อ. อำนาจ จีระมณีนัย รองเลขาธิการพระราชวัง นายจิตรพัฒน์ ไกรฤกษ์ รองอธิบดีกรมราชเลขาฯ ในการพระองค์ และคุณหญิง

จันทน์ ธนรักษ์ ผู้ช่วยราชเลขาธิการในพระองค์ ให้การต้อนรับ พร้อมมอบผ้าพันคอและหมวกจิตอาสาพระราชทานแก่คณะทูตฯ ก่อนรับฟังการบรรยายสรุปเกี่ยวกับการดำเนินงานของศูนย์ฝึก โรงเรียนจิตอาสา ๙๐๔ จาก พล.ร.อ. คณิพล สงเจริญ ผู้อำนวยการ ศูนย์อำนวยการใหญ่จิตอาสาพระราชทาน รวมทั้งได้เยี่ยมชมฐาน การเรียนรู้ต่างๆ

ในการนี้ คณะทูตฯ ต่างมีความประทับใจที่ได้เรียนรู้ เกี่ยวกับการใช้ชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง อาทิ การให้อาหารกระบือ การทดลองทำน้ำยาอเนกประสงค์และน้ำหมัก สุขภาพ การสร้างบ้านดิน และการปลูกป่า รวมถึงชื่นชมใน พระอัจฉริยภาพและแนวพระราชดำริที่สอนให้ประชาชนอาศัย อยู่กับธรรมชาติอย่างยั่งยืน ซึ่งเป็นทั้งแนวทางการพัฒนาที่ตั้งอยู่ บนพื้นฐานของวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของประชาชนไทย ขณะเดียวกัน ก็เป็นศาสตร์ที่มีความเป็นสากลและสอดคล้องกับวาระการพัฒนา ของโลกที่เน้นการพัฒนาอย่างสมดุลและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม อีกทั้งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและตามสภาพ ภูมิศาสตร์

ย้อนรอย “โกมล คีมทอง” และ “รัตนา สกุลไทย” “จิตอาสา” แห่งตำบลเวียงสระ

โดย ชูติมา กลิฤกษ์

ก่อนอื่นอยากจะบอกเล่าความในใจว่า ผู้เขียนเป็นอีกคนหนึ่งที่มีอาชีพเป็นครู มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดขอนแก่น หลังจากสอนเด็กๆ อยู่ที่บ้านเกิดได้ไม่นาน ก็เดินทางมายัง กทม. เพื่อประกอบวิชาชีพครูในโรงเรียนแห่งใหม่ที่ได้รับครูที่สามารถสอนภาษาจีนได้ด้วย

วันหนึ่งพ่อของผู้เขียนเดินทางมาเยี่ยมที่หอพักและเห็นผู้เขียนมีท่าทีหงอยเหงาเพราะคิดถึงบ้าน พ่อจึงบอกว่า ขอนแก่นกับกรุงเทพฯ ไม่ไกลกันเลย ลูกรู้ใหม่ว่าเคยมีครูคนหนึ่งเป็นคนลพบุรี แต่เดินทางไปเป็นครูอาสาที่สุราษฎร์ธานี เพื่อสอนเด็กยากจน สุดท้ายก็ถูกฆ่าตาย

ผู้เขียนจึงถามพ่อว่า พ่อรู้จักกับครูคนนั้นหรือ พ่อบอกว่า ไม่รู้จักเป็นส่วนตัว แต่รู้จักเพราะเรื่องนั้นเป็นข่าวใหญ่เมื่อ 50 ปีก่อน พ่อบอกว่า ครูคนนั้นชื่อ **โกมล คีมทอง**

จากวันนั้นเองที่เป็นจุดเริ่มต้นให้ผู้เขียนอยากสืบค้นเรื่องของครูที่ชื่อโกมล คีมทอง จนเป็นที่มาของบทความที่ยากเผยแพร่ต่อคนรุ่นหลังดังต่อไปนี้

ในยุคที่ยังไม่มี “โลกโซเชียล” เหมือนเช่นปัจจุบัน ดินแดนใดที่อยู่ห่างไกลหรือเป็นท้องถิ่นทุรกันดาร ความเจริญไม่อาจกระจายถึง โดยเฉพาะ “ความรู้” เพื่อการศึกษาแก่เด็กๆ และเยาวชน ถือเป็นสิ่งที่ขาดแคลนและหาได้ยากยิ่ง

บัณฑิตหนุ่มจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยคนหนึ่งซึ่งเป็นนักกิจกรรมตัวยงมาตั้งแต่เป็นนิสิตน้องใหม่ ตัดสินใจอาสาจากพระนครที่แสงสีความเจริญและวิถีชีวิตสุขสบายไว้เบื้องหลังเดินทางไปเป็น “ครูใหญ่” ของโรงเรียนซึ่งก่อตั้งขึ้นในชนบทที่ห่างไกลตามคำชักชวนของเจ้าของกิจการเหมืองแร่ผู้ปรารถนาจะตอบแทนชุมชนท้องถิ่นที่ลูกหลานขาดโอกาสในการเรียนรู้ ไร้การศึกษา ขาดแคลนทุกสิ่งอย่าง โดยเฉพาะ “ครู”

บัณฑิตหนุ่มผู้ที่หัวใจเปี่ยมไปด้วยความเสียสละ ซึ่งในยุคปัจจุบันให้นิยามเรียกขานว่า “จิตอาสา” ได้ใช้เวลาเตรียมการ 3 เดือนในการอุทิศตนทุ่มเทโดยไม่เห็นแก่ความเหนื่อยยาก เพื่อก่อตั้งโรงเรียนเพื่อใช้เป็นสถานที่สอนหนังสือ

จนในที่สุด เขาก็สามารถเปิดโรงเรียนในชุมชนได้สำเร็จ เริ่มทำการสอนครั้งแรกในวันที่ 1 กันยายน 2513 โดยมีลูกศิษย์ซึ่งเป็นเด็กๆ ที่ชาวบ้านส่งลูกหลานมาเป็นนักเรียนตามคำชักชวน 40 คน ประกอบด้วยเด็กเล็กอายุ 5 ขวบ 24 คน และเด็กโตอยู่ระหว่าง 8-13 ขวบ ซึ่งไม่เคยเรียนชั้นประถม อีก 16 คน

แต่หลังจากนั้นเพียง 10 เดือน “ครูใหญ่” แห่งโรงเรียนชุมชนของเหมืองห้วยในเขา อำเภอบ้านส้อง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้มีนามว่า “โกมล คีมทอง” ก็กลายเป็น “ตำนาน” แห่ง “ครูจิตอาสา” ของแผ่นดินไทยไปตลอดกาล เมื่อเขาและ “รัตนา สกุลไทย” บัณฑิตสาวจากคณะอักษรศาสตร์เพื่อนรุ่นพี่ที่เดินทางไปช่วยงานถูกผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์จับตัวไปสังหารพร้อมด้วยชาวบ้านที่เป็นคนนำทางอีก 1 คน เมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2514

แม้ในวันนี้เวลาจะผ่านพ้นมากกว่าครึ่งศตวรรษ แต่เรื่องราวของเขาดูจดัง “ตำนาน” ของโกมล คีมทอง ผู้ที่มีจิตวิญญาณความเป็นครู ยังคงเป็นแบบอย่างให้อนุชนคนรุ่นหลัง โดยเฉพาะหนุ่มสาว บรรดาคนรุ่นใหม่ที่มีความคิดทางการเมืองแบบ “หัวก้าวหน้า” อยากจะเปลี่ยนแปลงบ้านเกิดเมืองนอนได้ถูกคิดบ้างว่า ในอดีตที่ผ่านมา หนุ่มสาวในวัยเดียวกันได้แสดงออกถึงความปรารถนาดีและกตัญญูต่อแผ่นดินไทยในรูปแบบใด

โกมล คีมทอง เกิดเมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2489 เป็นบุตรของนายชวนและนางทองคำ มีพี่น้อง 5 คน เป็นผู้ชายทั้งหมด เขาจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่โรงเรียนบ้านกล้วย อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ก่อนจะเข้าเรียนต่อที่โรงเรียนบ้านหมี่วิทยาจจนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยโกมลเป็นคนหัวดีเรียนหนังสือเก่ง สอบไล่ได้ 87 เปอร์เซ็นต์

หลังจากนั้นหนุ่มน้อยโกมลอำลาบ้านเกิดเดินทางมายังเมืองหลวงเข้าเรียนมัธยมปลายที่โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เป็นเด็กขมพู-ฟ้า ที่หลายคนใฝ่ฝัน โดยอาศัยอยู่กับญาติซึ่งมีศักดิ์เป็นพี่สาวในเขตบางขุนเทียน จังหวัดธนบุรี ในขณะนั้น

โกมลเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนกศิลปะ เมื่อปี 2509 สอบไล่ได้ 72.70 เปอร์เซ็นต์ จากชีวประวัติของเขาระบุว่า โกมลสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้สองแห่ง คือที่คณะนิติศาสตร์ (บางข้อมูลระบุว่า คณะรัฐศาสตร์) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แต่สุดท้ายเขาเลือกที่จะเป็นนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โกมลถือได้ว่าเป็นนิสิตจุฬาฯ คนแรกๆ ที่เริ่มตั้งค่ายพัฒนาการศึกษาเฉพาะ โดยนิสิตจุฬาฯ จะออกค่ายไปให้การศึกษาเด็กไปช่วยโรงเรียน ถือเป็นค่ายแบบใหม่ของสโมสรนิสิตจุฬาฯ มุ่งให้ความสำคัญในเรื่องการศึกษามากกว่าเรื่องการสงเคราะห์หรือการก่อสร้างถาวรวัตถุให้แก่ชาวบ้านเหมือนที่เคยปฏิบัติกันมานาน

ในปี พ.ศ.2513 นายอารีย์ เอส เบอริแกน ผู้จัดการเมืองห้วยในเขา ตำบลบ้านส้องกิ่งอำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งประกอบกิจการเหมืองแร่พลวง อยากจะตอบแทนท้องถิ่นที่ตนเองเข้ามาอาศัยพื้นที่ทำมาหากิน เขาจึงส่งจดหมายเชิญชวนให้คนหนุ่มสาวจากมหาวิทยาลัยและสถาบันต่างๆ มา “ออกค่าย” ในพื้นที่เมืองห้วยในเขา เป็นกิจกรรมให้ความช่วยเหลือชาวบ้าน

เมื่อโกมลได้เห็นจดหมายเชิญชวนดังกล่าว เขาจึงเดินทางไปพบนายอารีย์

โกมลได้ไปเห็นเหมืองและได้คุยกับผู้จัดการเหมืองในเรื่องต่างๆ จนชอบอรรถาธิบายกัน โกมลได้ทราบถึงความมุ่งหมายเกี่ยวกับการจัดตั้ง “โรงเรียนชุมชน” ของเมืองห้วยในเขาอยู่ก่อนแล้ว สิ่งที่เขาต้องการคือ อยากมีโรงเรียนใกล้บ้านแถวๆ นี้ จะได้ไม่ต้องให้ลูกเดินไปโรงเรียนที่อยู่ไกลถึง 6 กิโลเมตร คุณอารีย์จึงเสนอความคิดตั้งโรงเรียน ก็ประกาศออกมา โกมลเผชิญตามไปดูที่เหมืองที่หลัง ไปรู้เรื่องนี้ก็เลยเกิดความสนใจ

คุณอุดม เย็นฤดี ซึ่งเป็นผู้ร่วมก่อตั้งเหมืองแร่พลวง (ในเวลาต่อมาเป็นประธานกิตติมศักดิ์ของมูลนิธิ โกมล คีมทอง) ให้สัมภาษณ์เมื่อปลายปี 2539 เกี่ยวกับที่มาของโรงเรียนแห่งนี้ว่า

และราว 1 เดือนต่อมา โกมลจึงได้ตอบตกลงเรื่องการทำโรงเรียนดังกล่าว และสมัครเป็นครูใหญ่ ตามจดหมายติดต่อของเขาถึงผู้จัดการเหมือง ลงวันที่ 6 พฤษภาคม 2513

ในยุคที่โกมล คีมทอง เลือกลเส้นทางความเป็นครูจิตอาสาเมืองไทยยังไม่มี “โซเซียลมีเดีย” เหมือนยุคปัจจุบัน การติดต่อสื่อสารและการบันทึกข้อมูลข่าวสารจึงกระทำด้วยวิธีเดียวคือการ “เขียน” ทั้งเขียนจดหมายและเขียนเรื่องราวเผยแพร่ในหนังสือหรือวารสารต่างๆ

โชคดีที่อดีตนักเรียนสวนกุหลาบและบัณฑิตจากรั้วจามจุรีอย่างโกมลเป็นคนที่ชอบเขียนอยู่แล้ว เรื่องราวความเป็นไปต่างๆ ที่เขาพบเจอจึงถูกบอกเล่าและบันทึกไว้ในจดหมายที่เขาเขียนถึงผู้ที่รู้จักคุ้นเคยและเคารพนับถือจนกลายเป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญของสังคมไทยจวบจนปัจจุบัน

และนี่คือตัวอย่างบางส่วนของสิ่งที่บอกเล่าถึงการเสียสละทุ่มเทและการอุทิศตนของครูจิตอาสาที่ชื่อโกมล คีมทอง

“ผมกำลังให้เขาชุดส้วมหลุมตามแบบของ Unesco ที่ราคาถูกที่สุดและมิดชิดมากที่สุด เพื่อใช้ส้วมหลังนี้ในโรงเรียนของเรา และเพื่อเป็นตัวอย่างแก่ชาวบ้านไปด้วย อาจารย์คนนี้ออกกว่าสภาพชาวบ้านของเราโดยทั่วไป วิธีถ่ายของเขาทำอย่างไร ชาวบ้านไม่ใช่ส้วมเลย ซึ่งถ้าไม่เดือดร้อน คือไม่เกิดอะไรขึ้น ผมก็ไม่เห็นความ

จำเป็นอะไรที่จะต้องให้เขามีส้วม แต่นี่เพราะไม่ใช่ส้วมแล้วทำเอาผมเดือดร้อนอีกด้วย

“ผมตั้งปัญหาถามตัวเองว่า มีความจำเป็นเพียงไรที่จะต้องมีรองเท้า เด็กที่นั่นตั้งแต่เล็กจนโตไม่ต้องสวมรองเท้า เขาก็อยู่กันมาได้ ไม่มีใครเดือดร้อน ไม่มีใครกลัวว่าเท้าจะร้อนจะพอง เพราะธรรมชาติเสริมให้เท้าของแกลหนาเพียงพอ อย่างนี้แล้วเราจะไปเกณฑ์ให้แกลเดือดร้อนเพื่ออะไร พ่อแม่แกลก็เดือดร้อนเราให้แกลสวมรองเท้าเพราะว่านั่นเป็นฟอร์มที่กระทรวงกำหนดไว้หรือเพื่อความสวยงาม ถ้าเป็นสองอย่างนี้ ผมก็ไม่เห็นมีความจำเป็นที่จะต้องไปบังคับให้ใช้

“ผมพูดเรื่องส้วมกับเรื่องรองเท้าขึ้นมา เพราะในที่สุดมาได้เหตุผลขึ้นว่า เด็กชาวบ้านเป็นโรคพยาธิกันมาก เพราะสาเหตุคือ การถ่ายไม่เป็นที่ ไม่มีส้วม และไม่มีรองเท้า จึงแพร่เชื้อโรคนี้ได้ง่าย เด็กๆ ยิ่งเป็นกันมาก ผมก็เลยได้เหตุผลที่จะบอกให้เด็กต้องมีรองเท้าสวมใส่”

เรื่องราวของ “ครูจิตอาสา” นามโกมล คีมทอง คงจะขาดความสมบูรณ์หากจะไม่กล่าวถึงบัณฑิตสาวจากคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยผู้มีนามว่า “รัตนา สกุลไทย” ซึ่งกำลังจะมีอนาคตสดใสก้าวหน้าจากการได้รับทุนให้เดินทางไปสหรัฐอเมริกา

แต่รัตนา สกุลไทย กลับตัดสินใจยกเลิกการได้รับทุน และเปลี่ยนวิถีชีวิตเมื่อรับรู้และได้สัมผัสกับสิ่งที่โกมลกระทำ จนกลายเป็นแรงบันดาลใจชักนำให้เธอเดินทางไปยังโรงเรียนชุมชนบ้านส้องเพื่อช่วยโกมลทำงาน โดยไม่มีรางวัลสิ่งใดเลย ความปรารถนาและความเสียสละที่บริสุทธิ์จะนำเธอไปพบกับวาระสุดท้ายของชีวิตอย่างเจ็บปวดและทรมานด้วยคมกระสุนจากอาวุธสงครามที่ถูกเหินแวงจากคนไทยด้วยกัน แต่อยู่ในฐานะผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ในเวลานั้น

รัตนาอายุไล่เลี่ยกับโกมล แต่เรียนเร็วกว่า เธอเกิดเมื่อวันที่ 14 มีนาคม 2488 ที่บ้านริมคลองมหาสวัสดิ์ ชำวงวัดศรีประวัติ ฝั่งธนบุรี เป็นลูกคนที่ 4 ในจำนวนพี่น้องผู้หญิง 5 คน ผู้ชาย 2 คน ของนายทองดี และนางอัจฉรา สกุลไทย จบชั้นมัธยมปีที่ 8 จากโรงเรียนราชินี จากนั้นเอนทรานซ์เป็นนิสิตอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี 2505 เมื่อเรียนจบเธอได้เกียรตินิยมอันดับ 2 ต่อมาเข้าเป็นอาจารย์สอนภาษาอังกฤษ ตั้งแต่ปี 2508-2513 ที่สถาบันเดิม

ปลายเดือนพฤศจิกายน 2513 รัตนา สกุลไทย ลาออกจากการทำงานเป็นอาจารย์คณะอักษรศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เตรียมตัวเดินทางไปสอนภาษาไทยให้แก่หน่วยสันติภาพอเมริกันในเดือนเมษายน 2514 ที่ฮาวาย แต่แล้วเมื่อได้รับรู้เรื่องราวของโกมล ในฐานะครูจิตอาสา รัตนาจึงตัดสินใจสละสิทธิจากการบินไปเป็นครูภาษาไทยในต่างประเทศเพื่อลงมือไปช่วยงานของโกมล

ในวันที่พบกันครั้งแรกนั้น โกมลได้เล่าเรื่องงานของตนเองที่โรงเรียนเหมืองห้วยในเขา รัตนาเมื่อฟังแล้วรู้สึกสนใจและซาบซึ้งในสิ่งที่เขาริเริ่ม จึงพิจารณาตัวว่าจะไปช่วย ในที่สุดทั้งคู่ก็ติดต่อกัน รัตนามีโอกาสไปเยี่ยมโกมลที่เหมืองบ้านส้องราวปลายเดือนมกราคม 2514

แต่ “ครูรัตนา” ของเด็กๆ โรงเรียนเหมืองบ้านส้อง ก็ทำหน้าที่ของเธอร่วมกับ “ครูโกมล” ได้ไม่นาน ทั้งสองก็ถูกผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ยิงเสียชีวิตเมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2514 เพราะเข้าใจผิดว่าครูหนุ่มสาวทั้งสองเป็น “สายลับ” ให้กับทางการ ในการปราบปรามผู้ก่อการร้ายซึ่งมีฐานที่มั่นอยู่ในเขตงานสุราษฎร์ธานี

เมื่อชาวบ้านนำศพออกมาแล้ว ได้บำเพ็ญกุศลที่วัดบ้านส้อง 1 คืน แล้วนำศพมาฝังกรุงเทพฯ โดยทางรถไฟ จากนั้นเชิญไปบำเพ็ญกุศล ณ วัดประยุรวงศาวาสวรวิหาร บรรดามิตรสหายของครูโกมล จึงจัดตั้งมูลนิธิเพื่อสานต่ออุดมการณ์ของครูโกมล โดยร่วมกันรวบรวมประวัติ และข้อเขียนของโกมลจัดพิมพ์เป็นเล่ม เพื่อมอบให้แก่ผู้สมทบทุนจัดตั้งมูลนิธิ (ปัจจุบันคือ มูลนิธิโกมลคีมทอง) เมื่อสิ้นสุดการบำเพ็ญกุศล พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานเพลิงศพเป็นกรณีพิเศษแก่โกมล คีมทอง เมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2514 และรัตนา สกุลไทย เมื่อวันที่ 18 ธันวาคม 2514

แม้ว่าครูโกมล คีมทองจะมีชีวิตอยู่เพียงอย่างเข้าวัยเบญจเพส แต่ประวัติในด้านการศึกษาและความเป็นครู ก็มีสาระดีเด่นพอที่จะยึดถือเป็นแบบอย่างของครูรุ่นใหม่ได้เป็นอย่างดี ในปี พ.ศ. 2535 สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา ได้นำประวัติของครูโกมล คีมทอง พิมพ์เป็นเกียรติประวัติในประมวลประวัติครู เนื่องในงานครบรอบ 100 ปี กระทรวงศึกษาธิการ

ทั้งหมดนี้คือเรื่องราวของครูโกมล คีมทอง และครูรัตนา สกุลไทย ซึ่งจะถูกบันทึกไว้ในฐานะครูจิตอาสาที่เป็นแบบอย่างของพ่อพิมพ์และแม่พิมพ์ ผู้มีอุดมการณ์และจิตวิญญาณความเป็นครู ซึ่งจะอยู่ในความทรงจำของสังคมไทยตลอดไป

24 กันยายน "วันมหิดล"

น้อมระลึกถึงคุณูปการ

สมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อดุลยเดชวิกรม
พระบรมราชชนก

โดย ธนกฤต กุลวสุพล

วันที่ 24 กันยายน ของทุกปี ทางราชการได้กำหนดให้เป็น “วันมหิดล” เพื่อน้อมระลึกถึงคุณูปการของสมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก ผู้สร้างประโยชน์ต่อประเทศไทยหลายด้าน แม้ในวันที่ 24 กันยายน จะไม่มีการประกาศให้เป็นวันหยุดราชการ แต่ปวงชนชาวไทยยังคงน้อมรำลึกถึงสมเด็จพระบรมราชชนก เมื่อวันที่นั้นเวียนมาถึง โดยเฉพาะผู้ที่เป็นักเรียนและคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งได้รับพระราชทานนาม “มหิดล” มาเป็นชื่อของมหาวิทยาลัย

สมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก ผู้ทรงเป็นต้นราชสกุล “มหิดล” ทรงเป็นพระราชโอรสองค์ที่ 69 ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์ พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 และองค์ที่ 7 ในสมเด็จพระศรีสวรินทิราบรมราชเทวี พระพันวัสสาอัยยิกาเจ้า

พระองค์มีพระราชสมภพเมื่อวันศุกร์ เดือนยี่ ปีเถาะ ขึ้น 3 ค่ำ ตรงกับวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2434 ในพระบรมมหาราชวัง สมเด็จพระราชชนกนาถพระราชทานพระนามว่า “สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้ามหิตลอดุลยเดชฯ”

พระราชประวัติด้านการแพทย์ที่สำคัญก็คือ พระองค์ได้ขอพระบรมราชานุญาตเสด็จฯ ไปทรงศึกษาแพทยศาสตร์ ณ มหาวิทยาลัย Harvard สหรัฐอเมริกา พ.ศ. 2462 ทรงศึกษาวิชาสาธารณสุขและวิชาปรีคลินิกบางส่วน ที่ School of Health Officer ของมหาวิทยาลัย Harvard ร่วมกับ M.I.T. พ.ศ. 2463 เสด็จนิวัติพระนคร เนื่องในพระราชพิธีถวายพระเพลิง

พระบรมศพ สมเด็จพระศรีพัชรินทราบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพระพันปีหลวง

สำหรับพระราชประวัติที่สำคัญอย่างยิ่งของพระองค์ที่ต้องอธิบายให้เยาวชนไทยรุ่นปัจจุบันได้รับรู้และเข้าใจง่าย ๆ ก็คือ ในปี พ.ศ. 2463 พระองค์ทรงเสกสมรสกับนางสาวสรวง เทละวัณ ซึ่งในเวลาต่อมาคือสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี หรือที่คนไทยขนพระนามกันอย่างแพร่หลายว่า “สมเด็จพระย่า” โดยพิธีเสกสมรสจัดขึ้นที่วังสระปทุม

หลังจากนั้นทรงเดินทางกลับไปสหรัฐอเมริกาเพื่อทรงศึกษาด้านการแพทย์ในเวลาต่อมา ทั้งสองพระองค์ทรงมีพระราชธิดาและพระราชโอรส รวม 3 พระองค์ ได้แก่ สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล พระอัฐมรามาธิบดินทร ซึ่งก็คือพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 8 และพระราชโอรสองค์สุดท้ายคือ พระบาทสมเด็จพระชนกาธิเบศรฯ หรือพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 นั่นเอง

ตลอดระยะเวลาที่พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดลฯ ยังดำรงพระชนม์ชีพอยู่นั้น ได้ทรงประกอบพระราชกรณียกิจเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติและประชาชนชาวไทยอย่างมากมาย

ในปี พ.ศ. 2459 สมเด็จพระบรมราชชนกได้เสด็จเข้าเฝ้าสมเด็จพระบรมราชชนกให้ทรงหันมาสนพระทัยในการแพทย์และสาธารณสุขที่พระองค์ทรงได้เคยศึกษามาโดยพระองค์ได้ทูลเชิญสมเด็จพระบรมราชชนกให้แวะที่โรงพยาบาลศิริราช

เมื่อสมเด็จพระบรมราชชนกทอดพระเนตรเห็นโรงคนไข้ มีสถานที่คับแคบไม่พอที่จะรองรับคนไข้ได้อย่างเพียงพอทำให้คนไข้ ต้องไปนั่งรอที่โคนต้นไม้ ทรงได้ทราบถึงความยากลำบากและขาดแคลน ของศิริราช ทรงสลดพระทัยเป็นอย่างยิ่ง

สมเด็จพระยาชัยนาทนเรนทรจึงกราบทูลวิงวอนให้ สมเด็จพระบรมราชชนกทรงเข้ามาช่วยจัดการการศึกษาแพทย์ และในที่สุดพระองค์ก็ทรงตกลงพระทัยที่จะทรงช่วยในการปรับปรุง การแพทย์ของประเทศไทย โดยจะเสด็จไปทรงศึกษาวิชาเฉพาะ เพื่อจะให้งานได้ผลจริง จากนั้นจึงเสด็จฯ ไปทรงศึกษาด้านการแพทย์ และการสาธารณสุขที่อังกฤษและสหรัฐอเมริกาตามที่กล่าวมาข้างต้น

“หม่อมฉันรู้สึกอยู่เสมอว่า การสาธารณสุขนั้นเป็นการ สำคัญอย่างยิ่ง ทั้งเป็นเครื่องบำรุงกำลังของชาติไทย และเป็น สาธารณประโยชน์แก่มนุษยชาติทั่วไปด้วย เพราะฉะนั้นเมื่อมีโอกาส อันใดซึ่งหม่อมฉันพอที่จะช่วยออกกำลังกายและสติปัญญา หรือ ทรัพย์อันเป็นผลที่จะทำนุบำรุงให้การนั้นเจริญขึ้นแล้ว หม่อมฉัน ยินดีปฏิบัติได้เสมอ”

ข้อความข้างต้นปรากฏอยู่ในลายพระหัตถ์สมเด็จพระเจ้าฟ้ามหิตลาดุลเดช กรมขุนสงขลานครินทร์ กราบทูลพระเจ้าน้องยาเธอ กรมขุนชัยนาทนเรนทร อธิบดีกรมสาธารณสุข เมื่อ 19 มิถุนายน พ.ศ. 2468 ครั้งทรงสำเร็จการศึกษาวิชาการสาธารณสุข จากประเทศ อังกฤษ

ต่อมาเมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2535 ซึ่งเป็นวันครบ 100 ปี วันพระราชสมภพ องค์การศึกษาวิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรม แห่งสหประชาชาติ (ยูเนสโก) ได้ประกาศยกย่องให้พระองค์เป็นบุคคล สำคัญของโลกด้านการศึกษาวิทยาศาสตร์ การแพทย์ การพยาบาล และการสาธารณสุข

และเมื่อถึงวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2555 เนื่องในโอกาสวัน พระราชสมภพครบ 120 ปี กระทรวงศึกษาธิการได้ถวายพระราช สมัญญาว่า “พระบิดาแห่งการอุดมศึกษาไทย”

นอกจากนี้ในรัชสมัยของรัชกาลที่ 9 พระบาทสมเด็จพระบรม ชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้จัดตั้ง “รางวัลเจ้าฟ้ามหิดล” เพื่อถวายเป็นพระราชานุสรณ์แด่สมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก ผู้ทรงบำเพ็ญ ประโยชน์ต่อวงการแพทย์ การสาธารณสุข การพยาบาล การเภสัชกรรม ทันตศึกษา การประมง กองทัพเรือ และการศึกษาของประเทศ

โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทรงบำเพ็ญประโยชน์เกี่ยวกับการ แพทย์ของประเทศไทย ทรงทำนุบำรุงโรงเรียนแพทย์ และ โรงพยาบาลศิริราชให้ทันสมัย ทั้งยังทรงเป็นผู้แทนรัฐบาลไทยในการ เจรจากับมูลนิธิ “ร็อกกี้เฟลเลอร์” ให้มาช่วยเหลือปรับปรุงการแพทย์

ของไทย เป็นการวางรากฐานให้การแพทย์ของไทยเจริญรุ่งเรือง ทัดเทียมอารยประเทศตราบนับปัจจุบัน จนได้รับการถวาย พระสมัญญานามว่า “องค์บิดาแห่งการแพทย์แผนปัจจุบันของไทย” และ “องค์บิดาแห่งการสาธารณสุขของไทย” เป็นการสนองพระมหา- กรุณาธิคุณให้พระเกียรติยืนยง อยู่ในประเทศไทยและแผ่ขจรขยาย ไปทั่วโลก

เหตุการณ์หนึ่งที่ได้รับการบันทึกไว้ก็คือ พระองค์ทรงมี พระราชประสงค์จะเป็นแพทย์ประจำบ้านที่โรงพยาบาลศิริราช แต่ทางการไม่อาจสนองพระราชประสงค์ได้เนื่องจากติดเรื่อง พระอิสริยยศและประเพณี ซึ่งจะต้องถวายแด่พระองค์ให้สม พระเกียรติ จึงเป็นเหตุให้ไม่ทรงพอพระราชหฤทัย ดังนั้นพระองค์จึง ทรงเปลี่ยนพระราชหฤทัยจากจะทรงทำงานในโรงพยาบาลศิริราช มาเป็นเสด็จไปโรงพยาบาล “แมคคอร์มิค” จังหวัดเชียงใหม่

สมเด็จพระบรมราชชนกเสด็จถึงจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อ วันที่ 24 เมษายน พ.ศ. 2472 ทรงประทับที่ครอบครัวผู้อำนวยกา

Signature

โรงพยาบาลขณะนั้น ดร. ฮี.ซี.คอร์ท เป็นตึกเล็ก และทรงมี
มหาดเล็กเพียงคนเดียว ในระหว่างที่ทรงทำงานที่โรงพยาบาล
แมคคอร์มิค พระบรมราชชนกทรงมีความเอาใจใส่ในการรักษา
ประชาชนอย่างมาก

ชาวเมืองเชียงใหม่จึงขนานพระนามของพระองค์ว่า
“หมอเจ้าฟ้า” ในเวลาต่อมา ทรงประชวรหนัก และได้เสด็จทิวงคต
ด้วยพระอาการบวมในพระปัสสาวะ (ปอด) และพระทัยวาย
เมื่อวันที่ 24 กันยายน พ.ศ. 2472 รวมสิริพระชนมายุได้ 38 พรรษา
นับเป็นการสูญเสียครั้งยิ่งใหญ่ของวงการแพทย์ไทย

คุณูปการที่พระองค์ทรงสร้างไว้ นับตั้งแต่เป็นเจ้าฟ้าฯ
จนประชวรจนสิ้นพระชนม์ในวันที่ 24 กันยายน พ.ศ. 2472 ทำให้
คณะแพทยศาสตร์ ศิริราชพยาบาล และบรรดาศิษย์เก่าตลอดจน
ประชาชนทั่วไปได้ร่วมกันสร้างพระราชานุสาวรีย์ของพระองค์
ไว้ที่โรงพยาบาลศิริราชเป็นที่สักการะบูชาจวบจนปัจจุบัน

จากการอุทิศพระองค์เพื่อการแพทย์การสาธารณสุขและการศึกษา ทำให้พระนามของพระองค์ได้รับพระราชทานให้เป็นชื่อของมหาวิทยาลัย ได้แก่ มหาวิทยาลัยมหิดลและมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

สำหรับมหาวิทยาลัยมหิดลในทุกๆ ปีเมื่อเริ่มเปิดภาคการศึกษา นักศึกษาแพทย์จะทำพิธีสักการะพระราชานุสาวรีย์ของพระองค์

และนี่คือบางตอนของคำกล่าวจากอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดลในพิธีดังกล่าว

“นาม “มหิดล” อันเป็นนามของมหาวิทยาลัยที่พวกเราได้เข้ามานั่งอยู่ ณ ที่แห่งนี้ เป็นนามที่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระนามาภิไธย “มหิดล” ในสมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก มาให้ “มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์” ในขณะนั้นใช้เป็นชื่อมหาวิทยาลัย เมื่อปีพุทธศักราช 2512”

พระมหิตลาธิเบศร อดุลยเดชวิกรมพระบรมราชชนก หรือที่พวกเราชาวมหิดลมักจะขานพระนามกันว่า “พระบิดา” นั้น ทรงเป็นแบบอย่างทั้งในทางการศึกษา การทำงาน และการทำประโยชน์แก่ส่วนรวมและประเทศชาติในวันนี้ จึงได้อัญเชิญพระราชดำรัสของสมเด็จพระบรมราชชนก 5 องค์มาให้นักศึกษาใหม่ได้เรียนรู้ เพื่อเป็นสิริมงคลและเป็นจุดหมายสำคัญของการเริ่มต้นออกเดินทางก้าวแรกในมหาวิทยาลัยมหิดลแห่งนี้

พระราชดำรัสองค์แรก “เวลาเป็นของมีค่า เมื่อมันล่วงไปแล้วมันจะไม่กลับมาอีก ถ้าเรามีโอกาสไข่มุนให้มันเป็นประโยชน์แล้วเราไม่ใช้ มันก็น่าเสียดาย” เป้าหมายของการเรียนนั้น มี 4 ชั้น คือ Learn to learn, Learn to live, Learn to do และ Learn to be แปลเป็นไทยได้ว่า “เรียนให้รู้ต้ออกบอกถูกผิด เรียนชีวิต เรียนสังคมเรียนหน้าที่ เรียนเพื่อทำสมาธิขีพเลี้ยงชีวิ เรียนความงาม ความดีที่เป็นเรา”

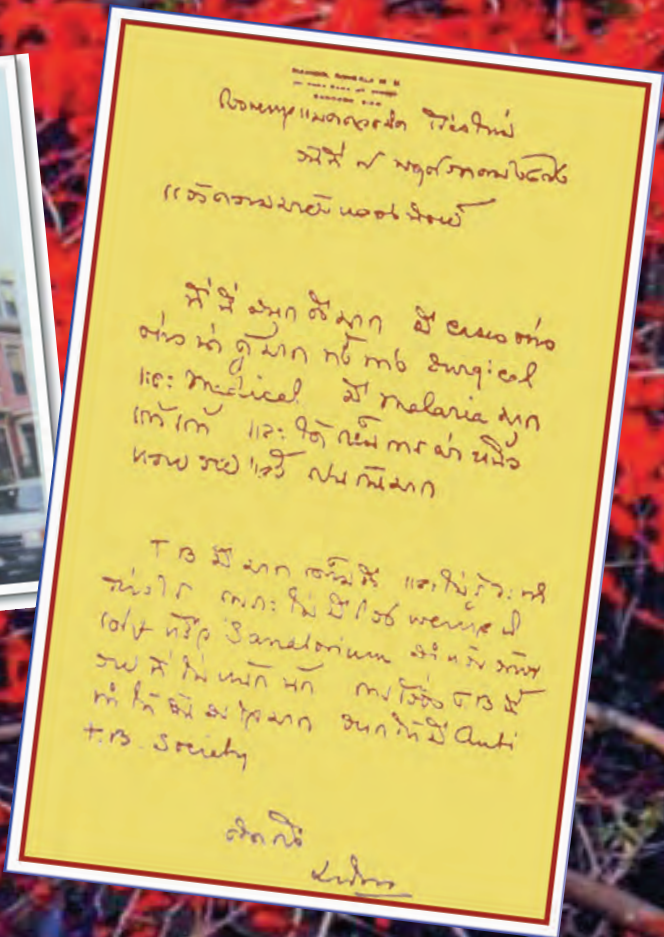
พระราชดำรัสองค์ที่สอง “พวกเราทั้งหลาย การเล่นนั้นเป็นของดี การเรียนนั้นก็เรียนของดีและสำคัญ แต่การที่จะให้ดีกว่านั้นคือ คนที่เรียนก็ดีและเล่นก็ดีด้วย” มหาวิทยาลัยมหิดลนั้นเป็นมหาวิทยาลัยอันดับหนึ่งของประเทศคนที่เข้าเรียนในมหาวิทยาลัยมหิดลได้ก็เป็นคนที่เรียนดี เรียนเก่ง แต่การเรียนอย่างเดียวนั้นไม่พอ ต้องรู้จัก “เล่น” คือทำกิจกรรมต่างๆ และมีชีวิตนอกห้องเรียนด้วย เพื่อได้มีทักษะชีวิตมีคุณภาพทางอารมณ์ และมีภูมิคุ้มกันทานความพ่ายแพ้ผิดหวังและความทุกข์ที่อาจผ่านเข้ามาในชีวิต

พระราชดำรัสองค์ที่สาม “การที่เรียนจบหลักสูตรวิชาชีพแพทยนั้น ไม่ได้หมายความว่า นักเรียนผู้นั้นได้เรียนรู้การแพทย์หมดแล้ว แต่เป็นการตรงกันข้าม การที่เรียนจบนั้นเป็นแต่เพียงขั้นหนึ่งของการศึกษาทางการแพทย์” พระราชดำรัสองค์นี้เป็นการสอนวิธีเรียนรู้ หรือ learning how to learn เพื่อเตรียมพวกเราให้พร้อมก่อนจะออกไปเผชิญโลก บัณฑิตมหิดลจะต้องพร้อมปรับตัวและเรียนรู้สิ่งใหม่ไม่เพียงก้าวทันโลกเท่านั้น แต่จะต้อง “ก้าวนำโลก” คือเป็นผู้ประกอบการเปลี่ยนแปลงของประเทศและของโลกได้ด้วย

พระราชดำรัสองค์ที่สี่ “ขอให้ถือประโยชน์ส่วนตนเป็นที่สอง ประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์เป็นกิจที่หนึ่ง ลาภทรัพย์และเกียรติยศจะตกมาแก่ท่านเอง ถ้าท่านทรงธรรมะแห่งวิชาชีพไว้ให้บริสุทธิ์” ที่มหิดล เรามุ่งสร้างคนเก่งและคนดี กล่าวคือ เราไม่ได้พัฒนาคนให้เก่งเพียงด้านศาสตร์เท่านั้น แต่มุ่งพัฒนาให้มี “จิตสำนึก” ต่อภาระหน้าที่ด้วย คือให้คำนึงถึงประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์เป็นกิจที่หนึ่ง และพึงปฏิบัติต่อผู้อื่นเหมือนดังปฏิบัติต่อตนเอง สิ่งที่จะอยู่ในรายวิชา ในกิจกรรม และในวิถีชีวิตของพวกเราชาวมหิดลอยู่เสมอ

พระราชดำรัสองค์สุดท้าย คือ “True Success is not in the learning, but in its application to the benefit of mankind ความสำเร็จที่แท้จริงอยู่ที่การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ เพื่อประโยชน์สุขแก่มวลมนุษยชาติ” ข้อความนี้เป็นคติพจน์ที่สมเด็จพระบรมราชชนกทรงบันทึกไว้ที่แผ่นแรกของสมุดปฏิบัติการวิชา Bacteriology ของพระองค์ท่าน และเป็นปรัชญาของมหาวิทยาลัยมหิดล คำว่า “มหิดล” แปลว่า “พื้นแผ่นดิน” มาจากคำว่า มหิ แปลว่า แผ่นดิน และคำว่า ตล (อ่านว่า ตะ-ละ) แปลว่า พื้น ด้วยเหตุนี้มหาวิทยาลัยมหิดลจึงมีปณิธานที่จะเป็น “ปัญญาของแผ่นดิน” หรือ Wisdom of the Land

ทั้งหมดนี้คือเรื่องราวที่เกี่ยวข้องของ “วันมหิดล” ที่อนุชนไทยในปัจจุบัน โดยเฉพาะคนหนุ่มสาวสมควรจะได้รับรู้และรำลึกถึงคุณูปการของ “เจ้าฟ้ามหิดล” ตลอดไป

น้อมรำลึก

พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราชบรมนาถบพิตร

โดย กันตณัฏฐ์ หู้เต็ม

รัชกาลที่

จากวันที่ 13 ตุลาคม 2559 จวบจนวันนี้ นับเป็นเวลา 7 ปี ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 เสด็จสวรรคต ซึ่งถือเป็นประวัติศาสตร์สำคัญของชาติที่ยังคงถูกกล่าวขานในทุกครั้งที่วาระแห่งการสูญเสียครั้งยิ่งใหญ่ของปวงชนชาวไทยเวียนมาถึง ทั้งในวันดังกล่าวสำนักพระราชวังได้ออกประกาศแจ้งให้ประชาชนชาวไทยทราบ ว่า พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหิตลาธิเบศร รามาธิบดีจักรีนฤเบดินทร สยามมินทราธิราช บรมนาถบพิตร เสด็จสวรรคต ณ โรงพยาบาลศิริราช ด้วยพระอาการสงบ เมื่อเวลา 15 นาฬิกา 52 นาที

ส่วนหนังสือพิมพ์ “มติชน” บันทึกไว้ว่า

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงพระราชสมภพเมื่อวันที่ 5 ธันวาคม พ.ศ. 2470 เสด็จขึ้นครองราชย์เมื่อวันที่ 9 มิถุนายน 2489 เป็นพระมหากษัตริย์ไทย ผู้เสวยราชย์ยาวนานที่สุดถึง 70 ปี

ภายใต้รัชสมัยของพระองค์ ประเทศไทยมีความเจริญรุ่งเรือง ประสบความสำเร็จในการพัฒนาต่างๆ จนเป็นประเทศชั้นนำในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และกลุ่มอาเซียน เป็นที่ยอมรับของนานาชาติเป็นที่ทราบ ว่า พระองค์เป็นพระมหากษัตริย์นักพัฒนา ที่ทรงงานหนัก ทรงริเริ่มสิ่งใหม่ๆ เพื่อแก้ปัญหาให้ประชาชนอยู่เสมอ เหนืออื่นใดพระองค์ทรงเป็นศูนย์รวมจิตใจชาวไทยได้ทรงแก้ไขวิกฤตต่างๆ ของประเทศอย่างต่อเนื่อง พระราชดำริในเรื่อง

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ทำให้สหประชาชาติทูลเกล้าฯ ถวาย
รางวัลความสำเร็จสูงสุดด้านการพัฒนามนุษย์แด่พระองค์

หลักปรัชญา “เศรษฐกิจพอเพียง” ถือเป็นสมบัติล้ำค่า
ที่พระราชทานไว้ให้แก่พสกนิกรทุกเพศทุกวัยสามารถนำไปปรับ
ใช้ได้ในทุกมิติ ไม่ว่าจะเป็นทางธุรกิจการงานหรือชีวิตส่วนตัว

อาจารย์วิวัฒน์ ศัลยกำธร อดีตข้าราชการซึ่งเป็นประธาน
สถาบันเศรษฐกิจพอเพียงและเคยถวายงานพระบาทสมเด็จพระบรม
ชนกาธิเบศรฯ มามากกว่า 10 ปี น้อมระลึกถึงเรื่องหลักปรัชญา
เศรษฐกิจพอเพียงผ่านหนังสือพิมพ์ “ไทยรัฐ” มีใจความบางตอนว่า

“คนไม่เข้าใจพระองค์ เบือนหน้าหนี ดูถูกเห็นเศรษฐกิจ
พอเพียงเป็นปรัชญาหลังเขาทั้งที่พระองค์ทรงไม่ได้อธิบาย
อย่างนั้นสักนิด”

“เราอยากเป็นประเทศร่ำรวย พระองค์รับสั่งว่าไม่เอา
ไม่ต้องรวยเร็วๆ แต่ให้ค่อยๆ เป็นไป ทรงไม่ได้ห้าม แต่อย่าใจร้อน
รับสั่งว่าเราไม่มอยากเป็นประเทศก้าวหน้าอย่างมาก เพราะถ้าก้าวหน้า
อย่างมาก จะถอยหลังอย่างน่ากลัว ทุกประเทศรวยลงทุนสร้างโน่น
สร้างนี่ แต่สุดท้าย พอเศรษฐกิจตก ยกตัวอย่างปี 40 ทั้งโลกพัง
คนฆ่าตัวตาย ล้มละลายเป็นหนี้เป็นสิน

นี่คือ ถอยหลังอย่างน่ากลัว ทรงเตือนไว้ก่อนแล้ว และ
สิ่งที่ทรงทำไว้ทั้งหมดแก้ไขได้จริงๆ แต่ให้ค่อยๆ ไป ตราบที่เรา
ยังมีคนจนอยู่ อย่าก้าวข้ามขั้นตอน ดูแลคนจนก่อน

ภาวะรวยกระจุก จนกระจาย อันนี้ผิด ต้องแก้ไข ทำยังไง
คนจนจะไม่จน คนจนจะพออยู่ได้ ไม่ได้ต้องการให้คนจนมารวย
แต่ให้คนจนมีอยู่ มีกิน มีใช้ อันนี้คือเรื่องหลัก ต้องทำก่อน

นอกจากนี้ ก็ต้องดูแลสิ่งแวดล้อมให้ดี ดูแลน้ำให้สะอาด
ดูแลคุณภาพชีวิตให้ดี แล้วค่อยก้าวหน้าขึ้น อย่างนี้ถึงจะแน่นอนกว่า”

“อย่าไปเร่งให้เร็ว ไม่มีเทคโนโลยีอะไร ก็ไปอิมพอร์ตมาเลย
ทำไมไม่สร้างเอง เรียนรู้ค่อยๆ สร้างขึ้น ไม่ใช่อยากรวยแบบเขา
ซื้อมาเลย ไม่มีดังค์ เป็นหนี้ กู้มาเลย อันนี้เรียกว่า ก้าวหน้าอย่างมาก
เกินตัวไม่เอา ค่อยๆ เป็น ค่อยๆ ไป รวยได้ถ้าเราเชื่อพระองค์
ค่อยๆ เป็น ค่อยๆ ไป เกิดอะไรขึ้น เขาสะท้อนกันทั้งโลก แต่เราจะ
สะท้อนน้อย หรืออาจไม่สะท้อนเลยก็ได้”

อาจารย์วิวัฒน์กล่าวในตอนท้ายว่า

“การค่อยๆ เป็น ค่อยๆ ไป คือเราต้องมีความรู้เรื่องนั้นๆ
ค่อยๆ เรียนรู้ด้วยตัวเอง สร้างสรรค์ด้วยตัวเอง ฟังตัวเองให้ได้
อย่างน้อย 1 ใน 4 ไม่ใช่ซื้อ 100 เปอร์เซ็นต์ ข้าวเดี๋ยวนี้อีกเริ่มนำเข้าแล้ว
ผลไม้ก็นำเข้า อะไรมีดีในโลก ฉันซื้อมากิน ซื้อมาใช้ ก็ไม่ได้ห้าม
แต่อย่าซื้อจนคนไทยไม่ทำเองแล้ว อยากมีอะไรก็สร้างขึ้นเอง แต่ต้อง
อดทน ใจเย็น มีความรู้ ขยัน อย่าขี้เกียจ”

ขณะที่ ดร.วิจิตวงศ์ ณ ป้อมเพชร ซึ่งได้รับการยกย่องให้เป็น
นักปราชญ์คนหนึ่งเคยกล่าวบนเวทีเสวนาครั้งหนึ่งว่า

ในหลวงรัชกาลที่ 9 ทรงมีพระอัจฉริยภาพอย่างสูงส่งในด้าน

เศรษฐกิจ แต่เนื่องจากเป็นพระมหากษัตริย์ในระบอบประชาธิปไตย ภายใต้รัฐธรรมนูญ ท่านไม่เคยทำผิดรัฐธรรมนูญเลย จะให้คำแนะนำ ก็ไม่ได้ แต่เรื่องเศรษฐกิจ ท่านคงอยากแนะนำรัฐบาล โดยเฉพาะเมื่อเราเจอปัญหาดัมย่ำกึ่ง ท่านมีโอกาสเปรยในก่อนวันเฉลิมพระชนมพรรษา แต่ละปี เมื่อท่านรับสั่งเองไม่ได้ ผมจึงฟังแล้วนำมาเขียน

แต่หลังๆ ผมคิดว่าคนฟังท่านไปแล้วขยายความไม่ค่อยจะตรง อย่างเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง เมืองไทยมีเศรษฐกิจที่ดีควรแก้ อดภาพมาโดยตลอด ดีขึ้นเป็นลำดับ จะพัฒนามากก็ต้องการปัจจัยและเวลา จนกระทั่งสงครามโลกครั้งที่สอง ทำให้ไทยชะงักงันในหลายด้าน เราต้องมาฟื้นฟูสิ่งที่เสียไปโดยใช้เวลาราว 20 ปี พอเราฟื้นฟูได้ ก็เริ่มเดินหน้าพัฒนาเป็นขั้นตอนทีละ 5 ปี 12 แผนเศรษฐกิจไทย เจริญก้าวหน้าอย่างน่าพอใจ

“ในหลวงทรงสร้างแบบจำลองพัฒนาการเศรษฐกิจ ตอบโจทย์ผลเสียทางเศรษฐกิจข้างต้นนี้ได้หมด จากเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงด้วยหลักการสำคัญคือ 1.พึ่งตนเอง 2.รู้จักประมาณตน 3.ไม่ประมาท เป็นเกราะคุ้มกันในการทำทุกอย่าง

ท่านสร้างเศรษฐกิจทฤษฎีใหม่ คนจนที่สุดที่มีปัญหาคือ ขาวนา แบ่งเป็นกลุ่มที่พึ่งตนเองได้มีที่ดินของตัวเองสามารถปลูกพืชอื่นได้ เลี้ยงปลาได้ แต่ส่วนอื่นๆ ที่ไม่มีที่ดินปลูกพืชอื่นไม่เป็น ไม่มีทุน ท่านก็บอกให้พวกนี้รวมกันเป็นสหกรณ์อเนกประสงค์ นี่คือระบบเศรษฐกิจอย่างหนึ่ง นี่คือพระราชดำริที่มีคุณค่ายิ่ง”

ส่วนพลเอกสีกา ปาณิกบุตร อดีตแม่ทัพภาคที่ 3 เป็นอีกคนหนึ่งที่เคยถวายงานใกล้ชิดพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร และได้เล่าถึงพระมหากษัตริย์คุณในหนังสือชีวประวัติของตนเอง มีความบางตอนว่า

“พระองค์ได้พระราชทานเงินให้กับผม เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการพัฒนาพื้นที่ เช่น ที่อำเภอเขาค้อ ที่นี้ก็ใช้เงินของพระองค์เช่นกัน และนี่คือพระมหากษัตริย์คุณอย่างหาที่สุดมิได้ การสร้างอ่างเก็บน้ำ การพัฒนาอาชีพให้กับราษฎร การจัดตั้งธนาคารข้าว ก็เป็นเงินของพระองค์ทั้งสิ้น

ตอนหลังรัฐบาลก็ได้เข้ามาช่วยเหลือในเรื่องงบประมาณ เงินที่ได้มาไม่ได้ครั้งเดียว พระองค์พระราชทานให้มาเป็นครั้งๆ ไป ส่วนใหญ่จะได้เป็นเงินสดถือใส่กระเป๋ามาเลย

เงินทั้งหมดผมก็ทำบัญชีถวายพระองค์ให้ทรงรับทราบ พร้อมดอกเบียว่ามีค่าใช้จ่ายอะไรบ้างและมีดอกเบียเท่าไร ซึ่งพระองค์ได้มีพระราชดำรัสว่า “สีกา.. เขามีดอกเบียด้วยหรือ”

และต่อมารัฐบาลสมัยพลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ได้ให้การสนับสนุนงบประมาณและการดำเนินงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ โดยมี ดร.สุเมธ ตันติเวชกุล มาช่วยในการประสานงาน ขณะนั้นเป็นสำนักงานเลขาธิการ กปร. ขึ้นกับสภาพนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สำหรับพสกนิกรที่เป็นประชาชนธรรมดาอีกคนหนึ่งที่มีความทรงจำไม่รู้ลืมจากการได้มีโอกาสเข้าเฝ้าอย่างใกล้ชิด คือ คุณอดีพร เสนะวงศ์ บุตรสาวของ “เอื้อ สุนทรสนาน” ผู้ก่อตั้งวงดนตรีสุนทราภรณ์

คุณอดีพรซึ่งปัจจุบันเป็นเลขานุการมูลนิธิสุนทราภรณ์ เล่าว่า

“สมัยที่คุณพ่อยังมีชีวิตอยู่เคยได้รับพระมหากษัตริย์คุณให้นางดนตรีสุนทราภรณ์เข้าเฝ้าฯ หลายครั้งนะค่ะ ทั้งในโอกาสครบรอบ 20 ปี 25 ปี และ 30 ปี โดยผู้ที่ติดตามไปเข้าเฝ้าฯ

ในพระตำหนักจิตรลดารโหฐาน ครั้งที่วงมีอายุครบ 30 ปีนั้น มีทั้ง นักร้อง นักดนตรี นักแต่งเพลง ผู้เรียบเรียงเสียงประสาน ผู้ร่วมงาน ทุกคนของวงดนตรีสุนทราภรณ์ และนักเรียนจากโรงเรียนสุนทราภรณ์ การดนตรี ซึ่งเพิ่งจัดตั้งขึ้นในเดือนมิถุนายนปีเดียวกัน

...พอตีว่าดิฉันเรียบจบและกลับจากต่างประเทศมาทำงาน ในตำแหน่งผู้จัดการโรงเรียน จึงได้เป็นผู้พานักเรียนติดตามไป เข้าเฝ้าฯ จำได้แม่นเลยว่าโรงเรียนของเราตั้งอยู่ตรงข้ามกับประตูวัง จึงต้องตั้งขบวนกันเดินเท้าออกจากโรงเรียนไปข้ามถนนที่ปากซอย เพื่อเข้าประตูทางด้านข้าง

....ในวันนั้น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้พระราชทาน พระบรมราโชวาทแล้วก็ทรงพระสุร่ายพระราชทานให้กับสมาชิก ทุกคนของสุนทราภรณ์ จากนั้นทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้คุณพ่อนำนักดนตรีอาวุโสที่ร่วมก่อตั้งวงด้วยกัน 7-8 ท่านเข้ารับพระราชทาน เสนาเงิน โดยคุณพ่อเป็นคนเดียวที่ได้รับพระราชทานเสมาทองคำอันนี้

คุณอติพรกล่าวในตอนท้ายว่า

“ต่อมาเมื่อมีโอกาสพิเศษโดยเฉพาะอย่างยิ่งเวลาเข้าเฝ้าฯ คุณพ่อก็จะนำมาร้อยกับสายสร้อยและสวมไว้ด้านนอกของเสื้อเจ็ด ถ้าจำไม่ผิด ตอนที่เข้ารับพระราชทานแผ่นเสียงทองคำและตอนที่เข้ารับพระราชทานตราดัตยจุลจอมเกล้าฯ คุณพ่อก็ใส่ และยังมี รูปถ่ายหลายรูปที่คุณพ่อสวมสร้อยเส้นนี้ด้วยนะค่ะ”

ในวันที่ 13 ตุลาคม 2566 เป็นอีกวาระหนึ่งที่วันแห่ง ความสูญเสียครั้งยิ่งใหญ่ของพสกนิกรชาวไทยเวียนมาถึงอีกครั้งหนึ่ง พร้อมกับความทรงจำถึงพระมหากรุณาธิคุณของพระบาท สมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ที่จะดำรงอยู่ในหัวใจของทุกคนตลอดไป

มรดกแห่งสยาม ใต้ร่มพระบารมี “พระพุทธเจ้าหลวง”

โดย ธนกฤต กุลสุพล

เมื่อเอ่ยถึงพระนาม “พระพุทธเจ้าหลวง” คนไทยย่อมทราบดีว่าหมายถึง พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ซึ่งในรัชสมัยของพระองค์สยามประเทศมีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงอย่างมากในทุกๆ ด้าน ด้วยพระปรีชาสามารถของพระองค์

ยิ่งไปกว่านั้นกุศโลบายด้านการทูตในการเสด็จพระราชดำเนินประพาสยุโรปเพื่อเจริญสัมพันธไมตรีกับชาติต่างๆ โดยเฉพาะมหาอำนาจอย่างรัสเซียช่วยให้สยามรอดพ้นจากการเป็นอาณานิคมของอังกฤษและฝรั่งเศสในยุคล่าอาณานิคมจากชาติที่อ่อนแอกว่าที่เรียกว่า “การทูตเรือปืน” แม้ว่าเราจะต้องเสียดินแดนบางส่วนให้กับอังกฤษและฝรั่งเศสก็ตาม

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระราชสมภพเมื่อวันที่ 20 กันยายน พ.ศ. 2396 เป็นพระราชโอรสพระองค์ที่ 4 ในพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 4 กับสมเด็จพระเทพศิรินทราบรมราชินี

ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 สยามประเทศได้เกิดการเปลี่ยนแปลงหลายด้าน หนึ่งในพระราชกรณียกิจอันสำคัญยิ่งของพระองค์คือการเลิกทาส และการเลิกไพร่

ในหนังสือ “เรื่องเล่าชาวสยาม” เขียนโดย พลตรีหลักแก้ว อัมโรสถ กล่าวเพิ่มเติมถึงการเลิกทาสว่า

“พระพุทธเจ้าหลวง” พระราชประสงค์ให้มีการเลิกทาสให้เป็นไทตั้งแต่พระองค์เสด็จขึ้นครองราชย์ ด้วยทรงไม่ต้องการให้มีการกดขี่เหยียดหยามคนไทยด้วยกันเอง และทรงเห็นว่าการมีทาสเป็นสิ่งที่ล้าสมัย ไม่เหมาะสมกับประเทศที่เจริญแล้ว

21 สิงหาคม พ.ศ. 2417 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงประกาศพระราชบัญญัติพิทักษ์เกษียณลูกทาสลูกไทย’ แก่พิทักษ์ค่าตัวทาสใหม่ โดยให้ลดค่าตัวทาสลงตั้งแต่อายุ 8 ขวบ จนกระทั่งหมดค่าตัวเมื่ออายุได้ 20 ปี เมื่ออายุได้ 21 ปี ผู้นั้นก็จะเป็นอิสระ มีผลกับทาสที่เกิดตั้งแต่ พ.ศ. 2411 เป็นต้นมา และห้ามมิให้มีการซื้อขายบุคคลที่มีอายุมากกว่า 20 ปีเป็นทาสอีก

ต่อมาวันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2448 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงประกาศใช้พระราชบัญญัติเลิกทาส ร.ศ. 124 และพระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหาร ร.ศ. 124 ถือเป็นการเลิกระบบทาสและระบบไพร่ในสยามประเทศ

โดยในส่วนของทาสนั้น พระราชบัญญัติเลิกทาส ร.ศ. 124 ให้ลูกทาสทุกคนเป็นไทตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2448 ส่วนทาสประเภทอื่นที่มีใช้ทาสในเรือนเบี้ย ทรงให้ลดค่าตัวเดือนละ 4 บาท นับตั้งแต่เดือนเมษายน พ.ศ. 2448 เป็นต้นไป นอกจากนี้ยังมีบทบัญญัติป้องกันมิให้คนที่เป้นไทแล้วกลับไปเป็นทาสอีก ทำให้วันที่ 1 เมษายนเป็นที่รู้จักกันใน “วันเลิกทาส” จวบจนปัจจุบัน

การเลิกทาสของไทยโดยไม่เสียเลือดเนื้อ จึงแตกต่างจากสหรัฐอเมริกาอย่างเทียบกันไม่ได้ เพราะสงครามกลางเมืองในสหรัฐอเมริกากระหว่างฝ่ายเหนือและฝ่ายใต้มีสาเหตุมาจากความขัดแย้งจากการเลิกทาส นี่จึงเป็นสิ่งที่แสดงถึงพระอัจฉริยภาพของพระพุทธเจ้าหลวงอย่างแท้จริง

อาจกล่าวได้ว่าในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เป็นยุคเริ่มต้นของการ “เปิดรับ” ความเจริญและทันสมัยตามแบบชาติตะวันตก กิจกรรมหลายอย่าง que เริ่มต้น

ภายใต้การปกครองของพระองค์คือ “จุดกำเนิด” ของสิ่งที่เรียกว่า “บริการสาธารณะ” ในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นกิจการไปรษณีย์ โทรเลข กิจการไฟฟ้า กิจการประปา ตลอดจนถนนหนทางที่ใช้เป็นเส้นทางคมนาคม

จากหนังสือ “เรื่องเล่าชาวสยาม” ระบุว่า

การพัฒนาด้านการคมนาคมในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำเนินไปในทุกเส้นทางการสัญจร ประกอบด้วย ทางรถไฟ คลอง และถนน

ทั้งนี้ทางรถไฟสายแรกในสมัยรัชกาลที่ 5 ก็คือ ทางรถไฟสายยุทธศาสตร์ระหว่างกรุงเทพฯ และนครราชสีมา ส่วนการขุดคลองทรงริเริ่มให้มีการขุดคลองขึ้นครั้งแรกคือ คลองภาษีเจริญ และคลองดำเนินสะดวก ซึ่งเป็นเส้นทางคมนาคมเชื่อมต่อระหว่างแม่น้ำเจ้าพระยากับแม่น้ำท่าจีนและจากแม่น้ำท่าจีนไปสู่แม่น้ำแม่กลองเป็นเสมือนการวางระบบการขนส่งทางน้ำให้กับประเทศไทยจวบจนปัจจุบัน

และเนื่องจากคลองเก่าเกิดความเสื่อมโทรมคับแคบ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว จึงทรงให้มีการทำนุบำรุงซ่อมแซมคลองเก่าและขุดคลองใหม่เพิ่มขึ้นอีก ได้แก่ คลองสวัสดิ์ไพบรมประชากร (คลองไพบรมประชา) คลองรังสิตประยูรศักดิ์ (คลองรังสิต) คลองประเวศบุรีรมย์ เป็นต้น

สำหรับการสร้างถนนสมัยใหม่เริ่มมีการวางแผนอย่างทันสมัยตามแบบตะวันตกที่ทรงนำมาจากการศึกษาประเพณียุโรป โดยเฉพาะถนนหนทางที่สวยงามสะอาดมีเกาะกลางถนนและทางเดินเท้าสองข้าง

โปรดเกล้าฯ ให้ตัดถนนสายต่างๆ อาทิ ราชดำเนินนอก เริ่มสร้าง พ.ศ. 2442 ต่อมา มีการสร้างถนนราชดำเนินกลาง และราชดำเนินในเวลาเพิ่มขึ้นตามลำดับ

ในเวลาต่อมา มีการสร้างถนนในเมืองหลายสาย เช่น ถนนจักรเพชร ถนนพหลุฑุ ถนนจักรพงษ์ ถนนคอเสื้อ (ศรีอยุธยา) ถนนประจักษ์ (เพชรบุรี) ถนนพิษณุโลก เป็นต้น

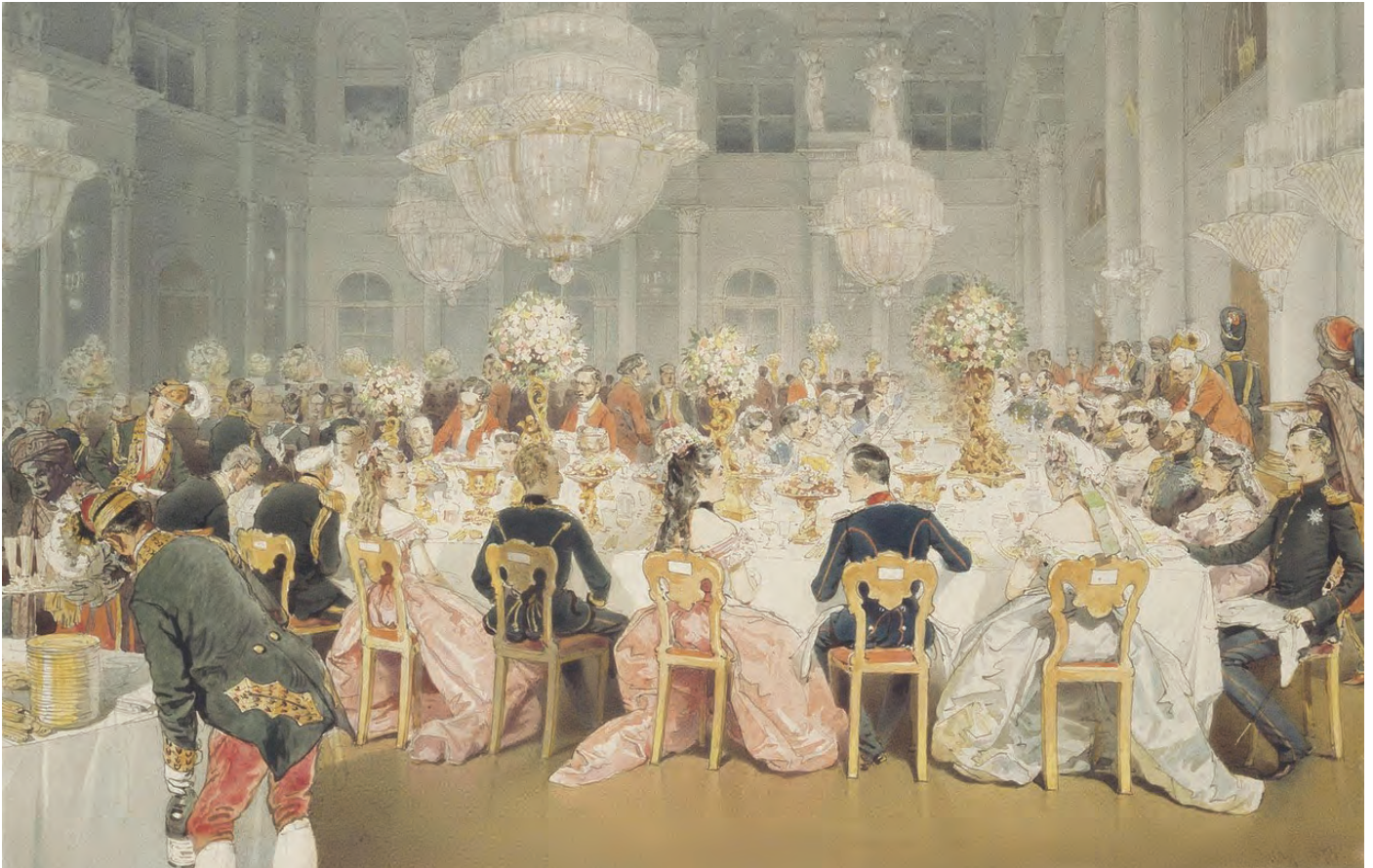
สำหรับกิจการไปรษณีย์โทรเลข ก็ได้รับการพัฒนาในรัชสมัยของพระองค์เช่นกัน โดยได้ใช้จังหวัดนครปฐมเป็นที่เริ่มต้นการไปรษณีย์เป็นครั้งแรกของเมืองไทยเมื่อ พ.ศ. 2412 หลังจากการไปรษณีย์เปิดดำเนินการแล้ว โปรดเกล้าฯ ให้วิศวกรชาวอังกฤษ 2 นาย ช่วยกันประกอบและทำการทดลองการโทรเลขขึ้น ต่อมาทางกระทรวงกลาโหมได้รับงานนี้มาทำเองเมื่อ พ.ศ. 2418 ใช้เวลานานถึง 6 ปี โทรเลขสายแรกจึงสัมฤทธิ์ผลเริ่มเปิดดำเนินการได้

ด้านการทหารและการปกครองประเทศ ทรงนำแบบอย่างทางทหารของประเทศแถบยุโรปมาปรับใช้ให้เหมาะสม

กับประเทศไทย มีการจัดตั้งกรมเสนาธิการทหารบกขึ้นเป็นครั้งแรก และทรงตั้งโรงเรียนนายร้อยทหารบกและทหารเรือ ตลอดจนส่งพระราชโอรสไปศึกษาวิชาการทหารในทวีปยุโรป ซึ่งต่อมาในวันที่ 5 สิงหาคม ได้กลายเป็นวันก่อตั้งโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า และในวันที่ 20 พฤศจิกายน ได้กลายเป็นวันกองทัพเรือ เนื่องจากทรงกระทำพิธีเปิด “โรงเรียนนายเรือ” ในวันดังกล่าว

ด้านการปกครองประเทศ ทรงให้ตราระเบียบการปกครองขึ้นใหม่ แยกหน่วยราชการออกเป็นกรม กอง ต่างๆ จากเดิมมี 6 กระทรวง และได้เพิ่มอีก 4 กระทรวง รวมเป็น 10 กระทรวง ในส่วนภูมิภาค ทรงให้จัดตั้งมณฑลเทศาภิบาลขึ้นเป็นครั้งแรกและให้อยู่ในความดูแลของกระทรวงมหาดไทย

ด้านการต่างประเทศ พระองค์ได้เห็นถึงความสำคัญของการเจริญสัมพันธ์ไมตรีกับนานาประเทศ ในรัชสมัยของพระองค์ จึงมีการส่งเอกอัครราชทูตไปประจำในต่างประเทศเป็นครั้งแรก และพระองค์ยังเสด็จฯ ประพาสยุโรปถึง 2 ครั้ง ในปี พ.ศ. 2440 และ ปี พ.ศ. 2450 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสานสัมพันธ์ไมตรีแก่ประเทศต่างๆ ในทวีปยุโรป เพื่อให้ประเทศที่พระองค์เสด็จประพาสเหล่านั้น มองเห็นว่าประเทศสยามเป็นประเทศที่มีการพัฒนาตนเองและไม่ได้ล้าหลังป่าเถื่อน และเพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาความมั่นคงและส่งเสริมความเป็นเอกราชของประเทศสยาม

การเสด็จฯ ประพาสยุโรปหลายประเทศ อาทิ สวีเดน นอร์เวย์ ออสเตรีย-ฮังการี อิตาลี เยอรมนี ฝรั่งเศส รวมทั้งการเสด็จฯ ไปยังรัสเซีย เป็นกุศโลบายในการต่อสู้กับการล่าอาณานิคม โดยเฉพาะกรณีพิพาทระหว่างสยามกับฝรั่งเศสในเหตุการณ์วิกฤตการณ์ ร.ศ. 112 หรือในปี พ.ศ. 2437 ที่ทำให้สยามเสียดินแดนมากที่สุดเท่าที่มีการเสียดินแดนให้แก่ชาติตะวันตก ผลจากการเสด็จพระราชดำเนินดังกล่าวนี้ทำให้พระองค์ทรงเป็นพระมหากษัตริย์พระองค์แรกที่มาจากทวีปเอเชียที่เสด็จพระราชดำเนินเยือนทวีปยุโรปอย่างจริงจัง และทำให้สยามรอดพ้นจากการเป็นอาณานิคม ขณะที่รอบบ้าน ไม่ว่าจะเป็นกัมพูชา ลาว ญวน พม่า ต่างกลายเป็นอาณานิคมของอังกฤษและฝรั่งเศสทั้งสิ้น

ส่วนด้านสาธารณสุข โทรมีพระราชดำริว่าประชาชนควรมีน้ำสะอาดเพื่อใช้ในการอุปโภคบริโภค พระองค์จึงทรงให้

ติดตั้งอุปกรณ์สำหรับการทำน้ำประปาขึ้นด้วยทรงมีพระราชประสงค์ให้ประชาชนได้มีคุณภาพชีวิตที่ดี จนกระทั่งกิจการประปามาสำเร็จสมบูรณ์ในสมัยรัชกาลที่ 6 ทำให้คนไทยมีน้ำประปาใช้มาจนทุกวันนี้

นอกจากนี้พระองค์ทรงพระราชทานทรัพย์ส่วนพระองค์เพื่อเป็นค่าก่อสร้างโรงพยาบาลวังหลัง (ซึ่งปัจจุบันคือโรงพยาบาลศิริราช) เพื่อเป็นสถานที่สำหรับรักษาประชาชนที่เจ็บป่วยอีกด้วย

ในหนังสือ “เรื่องเล่าชาวสยาม” ยังย้อนอดีตเพิ่มเติมว่า

“พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงเล็งเห็นว่า ไฟฟ้าเป็นพลังงานที่สำคัญและมีประโยชน์อย่างมาก ด้วยสายพระเนตรอันยาวไกล เมื่อทรงมีโอกาสไปประพาสต่างประเทศได้ทรงทอดพระเนตรกิจการไฟฟ้า จึงทรงริเริ่มให้มีการใช้ไฟฟ้าขึ้นในพระราชอาณาจักร โดยในปี พ.ศ. 2433 มีการตั้งโรงไฟฟ้าที่วัดเลียบ หรือวัดราชบูรณะ ขึ้นเป็นครั้งแรก ทำให้คนไทยเริ่มมีไฟฟ้าใช้จนกระทั่งอีก 10 ปีต่อมา จึงเกิดการขนส่งสาธารณะด้วย “รถราง” ซึ่งต้องใช้ไฟฟ้าเป็นพลังงาน”

สยามประเทศมีความเจริญรุ่งเรืองอย่างต่อเนื่องด้วยพระอัจฉริยภาพและพระปรีชาสามารถของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 จนกระทั่งในวันที่ 23 ตุลาคม 2453 ทรงประสูติ ก่อนจะเสด็จสวรรคต ณ พระที่นั่งอัมพรสถานพระราชวังดุสิต สร้างความเศร้าสลดอย่างใหญ่หลวงของพระบรมวงศานุวงศ์และปวงชนทั่วประเทศ

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงเป็นกษัตริย์ที่เคารพรักของทวยราษฎร์ ทรงมีพระมหากรุณาธิคุณอเนกประการ ทั้งในการปกครองบ้านเมืองและพระราชทานความร่มเย็นเป็นสุขแก่ชนทุกหมู่เหล่า พสกนิกรทั้งปวงจึงได้ถวายพระนามว่า “พระปิยมหาราช”

อันมีความหมายถึงพระมหากษัตริย์ผู้เป็นที่รักยิ่ง

สำหรับพระบรมราชานุสาวรีย์พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ณ พระลานพระราชวังดุสิต หน้าที่นั่งอันนตสมาคม ที่เรียกว่า “พระบรมรูปทรงม้า” ซึ่งเป็นพระบรมราชานุสาวรีย์ที่พระบรมวงศานุวงศ์ข้าราชการ พ่อค้า คหบดี ปวงชนชาวไทยทุกหมู่เหล่าผู้สำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ ได้ร่วมใจกันรวบรวมเงินจัดสร้างประดิษฐานขึ้นน้อมเกล้าฯ ถวายพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวขณะที่ทรงพระชนม์อยู่เนื่องในมหามงคลสมัยที่ทรงครองราชย์ยั่งยืนนานถึง 40 ปี

ทั้งนี้พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้เสด็จพระราชดำเนินมาทรงเปิดพระบรมราชานุสาวรีย์ด้วยพระองค์เอง เมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน พ.ศ. 2451 ก่อนที่พระองค์จะเสด็จสวรรคตเพียง 2 ปี

ต่อมาทางราชการได้ประกาศให้วันที่ 23 ตุลาคม ซึ่งเป็นวันสวรรคต เป็นวันที่ระลึกสำคัญของชาติเรียกว่า “วันปิยมหาราช” และกำหนดให้เป็นวันหยุดราชการ โดยในวันที่ 23 ตุลาคม ของทุกปี หน่วยงานต่างๆ ทั้งราชการและภาคเอกชน นักเรียนนิสิต นักศึกษา รวมทั้งประชาชนจะมาร่วมพวงมาลาดอกไม้สักการะ และถวายบังคมที่พระบรมรูปทรงม้า เพื่อเป็นการรำลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ผู้สถิตยอยู่ในหัวใจของคนไทยตลอดกาล

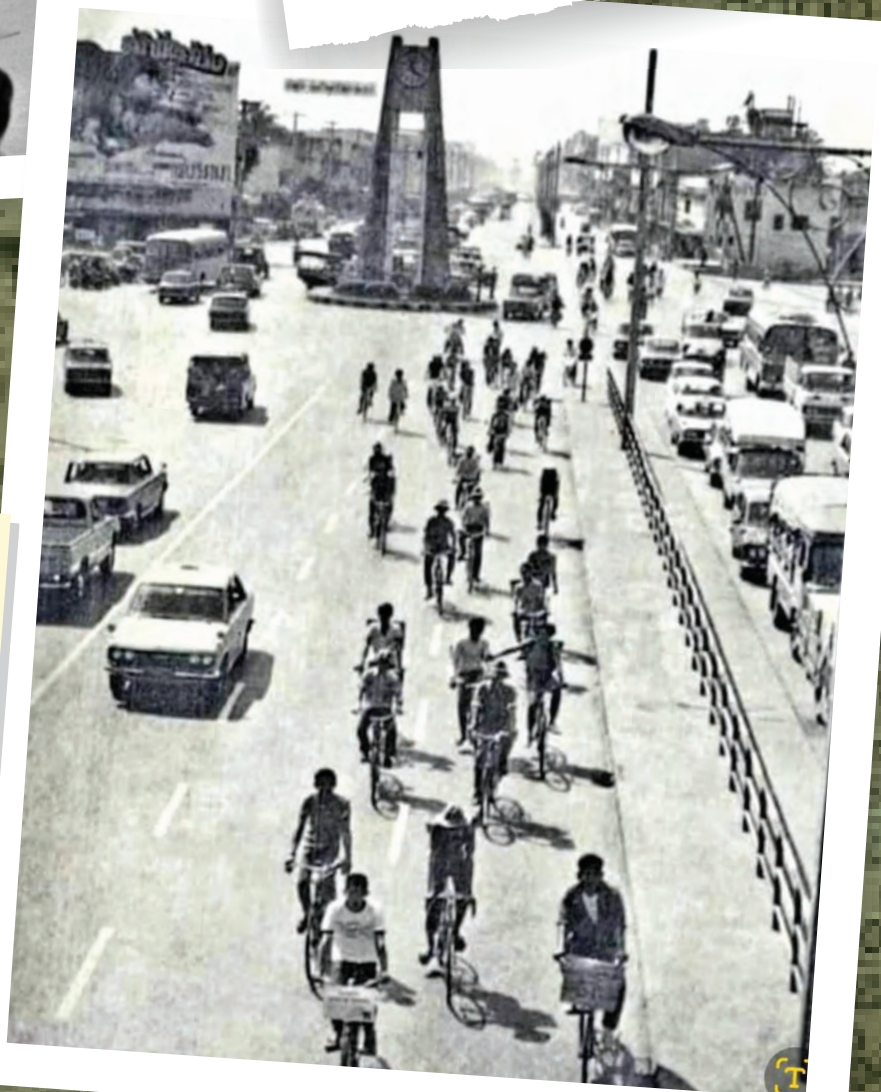

บรรยากาศบริเวณป้ายรถเมล์
ข้างวัดพระศรีรัตนศาสดาราม พระบรมมหาราชวัง
ไม่ระบุปี พ.ศ.

: ภาพจาก Facebook ภาพในอดีต

สภาพการจราจร บริเวณวงเวียนเล็กปี พ.ศ 2511
จะสังเกตได้ว่า มีผู้ใช้จักรยานเป็นพาหนะ
จำนวนมาก

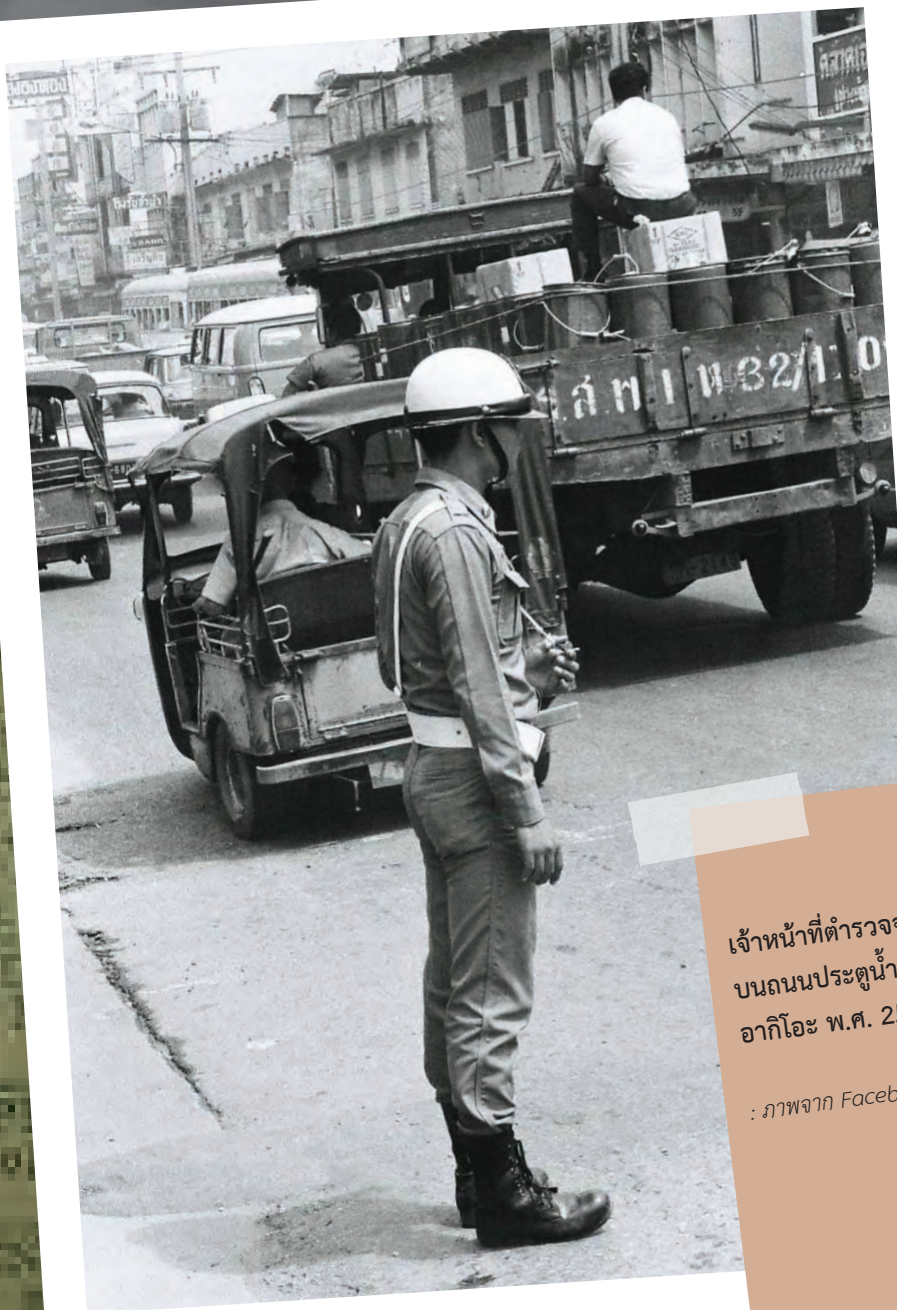
: ภาพจาก Facebook JJ ประตูลู่อดีต

TOGRAP

ภาพเก่า เล่าเรื่อง

: ภาพจากหอภาพยนตร์

เจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรขณะปฏิบัติหน้าที่
บนถนนประตูน้ำ ภาพถ่ายของช่างภาพชาวญี่ปุ่น
อากิโอะ พ.ศ. 2513

: ภาพจาก Facebook ภาพในอดีต

วิถีชีวิตคลองตลาดวัดไทร

ภาพบรรยากาศของชุมชนบริเวณคลอง
ตลาดวัดไทร เขตบางขุนเทียน ปี 2506
ซึ่งจังหวัดธนบุรี ยังไม่ถูกรวมเป็น
กรุงเทพมหานคร

: ภาพจากเพจ เรื่องเล่า ภาพเก่า

ลูกอีสาน

ภาพเด็กๆ ในหมู่บ้านแห่งหนึ่งของจังหวัด
ทางภาคอีสาน ช่วงก่อนปี พ.ศ 2500

: ภาพจาก Pantip

ก่อนชิงบัลลังก์โลก

ภาพการแข่งขันมวยสากล ระหว่างเวนิส บ.ช.ส. คนซ้าย กับ จอนนี่ อัครบอน ที่เวทีลุมพินี เมื่อปี พ.ศ. 2514 ก่อนที่ เวนิสจะได้ขึ้นชิงแชมป์โลก ในปีรุ่งขึ้นและได้เป็นแชมป์โลก มวยสากล รุ่นฟลายเวทคนที่ 4 ของประเทศไทย

: ภาพจาก หนังสือกีฬามวย ปี 2514

เด็กน้อยในกระบุง

สตรีชาวอีสานยุคก่อนกึ่งพุทธกาล พ.ศ. 2500 พร้อมกับเด็กน้อยที่อยู่ในกระบุง ขณะที่ในยุค ปัจจุบันจะใช้รถเข็นเด็ก เมื่อเดินทางไปพร้อม ผู้เป็นมารดา

: ภาพจาก Facebook ภาพเก่า

ภาพเก่าเล่าเรื่อง

ตำรวจจราจร โครงการพระราชดำริ นำ “หัวใจ” ผู้บริจาค สู่โรงพยาบาลศิริราช

จุดเริ่มต้นของโครงการนี้เกิดจากพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช และสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีที่ทรงห่วงใยพสกนิกรที่ได้รับความเดือดร้อนจากปัญหาการจราจรในเขตกรุงเทพมหานคร จึงทรงมีพระราชดำริที่จะแก้ไขปัญหาให้ทุเลาลงด้วยการพระราชทานทรัพย์สินส่วนพระองค์ จำนวน 8 ล้านบาท ให้กรมตำรวจ (ในขณะนั้น) นำไปซื้อรถจักรยานยนต์เป็น “หน่วยเคลื่อนที่เร็ว” ทำหน้าที่ “สายตรวจจราจร” รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการซื้อวิทยุสื่อสาร ค่าเบี้ยเลี้ยง ฯลฯ

โครงการนี้เริ่มต้นขึ้นเมื่อปี 2536 โดย พล.ต.อ.สวัสด์ อมรวิวัฒน์ อธิบดีกรมตำรวจ และ พล.ต.ท.จำลอง เอี่ยมแจ้งพันธุ์ ผบ.น. (ทั้งหมดคือยศและตำแหน่งในขณะนั้น) สนองพระราชดำริทันที โดยการนำเจ้าหน้าที่ตำรวจจากกองบังคับการตำรวจจราจร (บก.จร.) จำนวน 150 นาย เข้ารับการอบรมความรู้เพิ่มเติมด้านการจราจรตามพระราชดำริ รวมทั้งการปฐมพยาบาลเบื้องต้น และการประชาสัมพันธ์

บัดนี้เป็นอีกครั้งหนึ่งที่พระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราชบรมนาถบพิตร

ได้ยังประโยชน์มาสู่พสกนิกรของพระองค์ โดยเมื่อวันที่ 12 กันยายน 2566 พล.ต.ท.นิธิธร จินตกานนท์ ผู้บัญชาการประจำสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ในฐานะหัวหน้าคณะทำงานเสริมสร้างภาพลักษณ์ตำรวจจราจร ศูนย์บริหารงานจราจร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ศจร.ตร.) เปิดเผยว่า ตำรวจจราจรโครงการพระราชดำริ กองบังคับการตำรวจจราจร ได้ปฏิบัติหน้าที่อำนวยความสะดวกการจราจรเร่งนำส่งอวัยวะหัวใจส่งรพ.ศิริราช ได้ทันเวลา

โดยเมื่อวันที่ 11 ก.ย. 2566 เวลาประมาณ 17.35 น. ตำรวจจราจรโครงการพระราชดำริฯ ได้รับการประสานงานจากศูนย์บริจาคอวัยวะ รพ.สมุทรสาคร ผ่านศูนย์วิทยุจราจรโครงการพระราชดำริ แจ้งว่าขอสนับสนุนนำ “อวัยวะหัวใจ” ที่มีผู้บริจาคจากรพ.สมุทรสาคร ส่งยังรพ.ศิริราช หลังจากรับแจ้ง ตำรวจโครงการพระราชดำริฯ ได้นำกำลังตำรวจไปรอรับที่รพ.สมุทรสาคร เพื่ออำนวยความสะดวกการจราจร เร่งนำส่งอวัยวะหัวใจไปยังรพ.ศิริราช

แต่การนำส่งหัวใจในครั้งนี้เหลือเวลาที่จำกัด และเป็นเวลาช่วงเย็นที่มีฝนตก สภาพการจราจรค่อนข้างหนาแน่น คุณหมอจึงตัดสินใจนำอวัยวะหัวใจขึ้นซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์ของตำรวจจราจรโครงการพระราชดำริ โดยมี ร.ต.ต.ศักดิ์ชาย กระแสร์ญาณ เป็นผู้ขับขี่มุ่งหน้าสู่โรงพยาบาลเป้าหมายทันที

ระหว่างทางมีฝนตกลงมาอย่างหนัก แต่ทั้งหมอ และตำรวจทุกนายก็มีความมุ่งมั่นที่จะนำพาหัวใจดวงนี้ไปยังโรงพยาบาลที่หมาย รวมถึงได้รับความร่วมมือจากตำรวจจราจร สน.ท้องที่ในเส้นทางทุกพื้นที่ และผู้ใช้เส้นทางที่ช่วยเปิดทางให้จนภารกิจต่อชีวิตในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

พล.ต.ท.นิธิธร กล่าวว่า ตำรวจจราจรโครงการพระราชดำริได้เปิดเส้นทางนำส่งอวัยวะหัวใจ ซึ่งระยะเวลาตั้งแต่ผ่าตัดหัวใจของผู้บริจาค จนกระทั่งปลูกถ่ายให้ผู้รับ มีเวลาเพียง 4 ชั่วโมงเท่านั้น (อวัยวะหัวใจหากทำการผ่าตัดออกมาจากร่างกายของผู้บริจาคแล้วจะอยู่ได้ไม่เกิน 4 ชั่วโมง นับจากเวลาที่ปิดทางเดินเลือดในการผ่าตัดหัวใจของผู้บริจาค จนกระทั่งเปิดให้เลือดผ่านหัวใจใหม่ในร่างกายของผู้รับการปลูกถ่าย)

ดังนั้นปฏิบัติการนี้จึงเป็นภารกิจที่ต้องแข่งกับเวลา กรณีนำส่งอวัยวะหัวใจในครั้งนี้ นับเป็นรายที่ 73 แล้ว ที่ตำรวจจราจรโครงการพระราชดำรินำส่งอวัยวะลุล่วงจนแพทย์สามารถปลูกถ่ายหัวใจ ต่อชีวิตใหม่ให้กับผู้รับบริจาคได้

เหตุการณ์นี้เป็นสิ่งที่ยืนยันว่า ทีมตำรวจจราจรโครงการพระราชดำริ ได้อุทิศตนในการปฏิบัติหน้าที่อย่างมืออาชีพ มีทักษะ

คล่องแคล่ว สามารถให้ความช่วยเหลือ เป็นที่พึ่งของประชาชน และสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชน ซึ่งถือเป็นหนึ่งตัวอย่างของตำรวจจราจรที่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยจิตอาสาบริการ มีมาตรฐานสากลตามแนวทางการสร้าง “สุภาพบุรุษจราจร” ที่ ศจร.ตร.กำลังขับเคลื่อนสร้างมาตรฐานตำรวจจราจรทั่วประเทศ เพื่อยกระดับการบริการประชาชน สร้างความเชื่อถือศรัทธา และนำไปสู่การลดอุบัติเหตุบนท้องถนนในที่สุด

นอกจากนี้ พล.ต.ท.นิธิธร กล่าวเพิ่มเติมว่า ขณะนี้ยังมีผู้รอรับการบริจาคอวัยวะอยู่มากกว่า 6,000 คนทั่วประเทศ จึงขอเชิญชวนประชาชนร่วมต่อลมหายใจให้กับผู้ป่วย เพราะการบริจาคอวัยวะแก่เพื่อนมนุษย์ คือที่สุดแห่งการให้ โดยตำรวจจราจรพร้อมสานต่อเจตนารมณ์ของผู้บริจาค และเติมเต็มความหวังของผู้รับบริจาคเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างชีวิตใหม่ อำนวยความสะดวกนำทางส่งต่ออวัยวะสำคัญ ทั้งนี้ หากประชาชนต้องการความช่วยเหลือ สามารถติดต่อประสานงานตำรวจโครงการพระราชดำริ ได้ที่ โทร. 1197 กองบังคับการตำรวจจราจร ตลอด 24 ชั่วโมง

“ขอให้ถือประโยชน์ส่วนตัวเป็นที่สอง ประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์
เป็นกิจที่หนึ่ง ลภทรัพย์และเกียรติยศจะตกมาแก่ท่านเอง ถ้าท่านทรง
ธรรมะแห่งวิชาชีพไว้ให้บริสุทธิ์” ที่มหิดล เรามุ่งสร้างคนเก่งและคนดี
กล่าวคือ เราไม่ได้พัฒนาคนให้เก่งเพียงด้านศาสตร์เท่านั้น แต่มุ่ง
พัฒนาให้มี “จิตสำนึก” ต่อภาระหน้าที่ด้วย คือให้คำนึงถึงประโยชน์
ของเพื่อนมนุษย์เป็นกิจที่หนึ่ง และพึงปฏิบัติต่อผู้อื่นเหมือนดังปฏิบัติ
ต่อตนเอง สิ่งที่จะอยู่ในรายวิชา ในกิจกรรม และในวิถีชีวิตของ
พวกเราชาวมหิดลอยู่เสมอ

A handwritten signature in white ink, consisting of stylized, cursive letters, likely representing the name of the person who wrote the text.